

Salacgrīvas Novada Ziņas

2015. gada
23. janvāris
Nr. 1 (66)

Salacgrīvas novada
izdevums

Šī gada prioritātes

Par šī gada iecerēm un lielākajiem plāniem stāsta Salacgrīvas novada domes priekšsēdētājs Dagnis Straubergs.

Šogad turpināsim iepriekšējā gadā iesāktos darbus un katrā nozarē noteiksim konkrētus, finanšu iespējām atbilstošus padarāmos darbus. Plānojot 2015. gada budžetu, katra novada domes iestāde un struktūrvienība noteica savu misiju, vīziju un mērķus to sasniegšanai. Novada domes deputāti vēlas redzēt plānoto iestāžu un struktūrvienību attīstību ilgtermiņā.

Turpināsies ūdenssaimniecības sakārtošana novadā projektā *Ūdenssaimniecības infrastruktūras attīstība Salacgrīvas novada apdzīvotajās vietās*. Būtisks jautājums būs Valmieras ielas sakārtošana, esam saņēmuši informāciju par valsts līdzfinansējumu šo darbu veikšanai. Šogad taps projekts veloceliņam, kas līdz galam savienos Salacgrīvu un Kuivižus. Viens no aktuālākajiem jautājumiem ir autoceļa *Via Baltica* pārbūve. Valsts to dara no Zvejnieku parka līdz Igaunijas robežai un no Svētciema līdz katoļu baznīcai. Šobrīd rit sarunas ar Satiksmes ministrijas pārstāvjiem, kādi būtu veicamie pasākumi, lai tiltu un ielu no katoļu baznīcas līdz Zvejnieku parkam sakārtotu 2017. gadā. Pagaidām nav skaidrības, kā šis jautājums risināsies finansiāli, iespējams, pašvaldībai būs jāpiepalīdz ar savu līdzfinansējumu. Turpināsies apgaismojuma sistēmas sakārtošana novadā.

Beidzot ir mainīts likums, un pludmali, tāpat pie tās esošos stāvlaukumus varēs atdot apsaimniekošanā privātiem. Pašvaldība centīsies šos procesus atbalstīt un sekot, lai pludmalē un stāvlaukumos pie tās būtu kārtība. Turpināsim noejū sakārtošanu Tūjā, jo jānonāk pie rezultāta, ka veloceliņš EV 13 ir izbraucams visā tā garumā.

Šobrīd izsludināts metu konkurss Jahtu laukuma un tam pieguļošās apkārtnes sakārtošanai. Esmu runājis ar Arhitektu savienību, kā šo konkursu popularizēt, jo mums ir svarīgi sakārtot šo vietu pēc iespējas labāk. Te jābūt kvalitatīvai idejai.

2015. gada budžetā skatīsimies, ko var izdarīt ciemos. Iedzīvotāji ir izteikuši ierosinājumus par ainavisko vides sakārtošanu tajos, kā arī pilsētās. Šobrīd domājam, kā to labāk izdarīt, - ņemt to kā ārpalpojumu vai novadā pieņemt darbā ainavu arhitektu.

Mēs neplānojam novada iestādēs un struktūrvienībās pieņemt jaunus darbiniekus, bet būs jāatjauno štata vietas, ko krīzes laikā samazināja un aizstāja ar *simtlatniekiem*.

Esam izsolījuši vairākus saimnieciskos darbus - uzņēmēji uztur novada ceļus, apsaimnieko kapus, šobrīd sekojam, kā veiksies ar zaļumsaimniecības un sētniecības darbiem.

Esmu pārliecināts, ka, atbrīvojoties no saimniecisko darbu veikšanas, pašvaldībai paliek brīvas rokas, laiks un intelektuālais potenciāls domāt par attīstības jautājumiem, finanšu un investoru piesaisti. Novadā jāattīsta uzņēmējdarbības vide. Ņemot vērā mūsu draugu - Handevitas pašvaldības Vācijā - pieredzi, Salacgrīvas novadā vēlamies izveidot industriālo parku, jo ģeogrāfiski atrodamies ļoti labā vietā - te ir osta un *Via Baltica*. Esam ieguvuši draugus arī Gabalas pašvaldībā Azerbaidžānā, uzturam sakarus ar Nišēpingas pašvaldību Zviedrijā, turpinām sadarbību ar Handevitu Vācijā un janvāra beigās pie mums viesosies Gori pašvaldības delegācija no Gruzijas.

Paldies biedrībām, konsultatīvajām padomēm, kas aktīvi strādājušas un mums palīdzējušas! Ļoti ceru, ka mūsu sadarbība turpināsies, jo tikai kopā mēs varam attīstīt savu novadu!

Ilga Tiesnese

2015. gada 7. februārī

VI Starptautiskais
Salacgrīvas

MASKU TRADĪCIJU FESTIVĀLS

Lai ikvienam Latvijas iedzīvotājam būtu iespējams piedalīties un apgūt šīs ļoti atraktīvās, noslēpumainās masku tradīcijas, Salacgrīvas novadā 7. februārī visas dienas garumā notiks VI Starptautiskais masku tradīciju festivāls. Tajā varēsiet pagatavot masku, ciemoties zvejnieku sētā *Silmaļos*, piedalīties Lielajā masku gājienā, kopā ar masku grupām iet jautrās rotaļās, svinēt Meteņdienu, izmēģināt piedalīties individuālo masku skatē un izdancot danču nakti. Sīkāka informācija Salacgrīvas novada mājaslapā www.salacgriva.lv vai pa telefonu Zentai - 26417963, vai e-pasts zentame2@inbox.lv.

FESTIVĀLA PROGRAMMA

10.00 - 12.00 meistardarbnīca - masku gatavošana (kultūras namā)
10.30 - 12.30 ciemošanās zvejnieku sētā *Silmaļos*
13.00 - 13.30 masku gājiens no TIC uz pilskalni

Pilskalnā

14.00 - 15.00 festivāla atklāšana pie ugunsкура un karstas tējas

Kultūras namā

16.00 - 17.00 meistardarbnīca *Šamaņu tradīcijas Latvijā* - vada Aina Tobe
17.30 - 19.00 Meteņdienas svinēšana - masku izrādīšanās
20.00 - 21.00 individuālo masku skate
21.00 danču vakars

Pie bākas

24.00 festivāla noslēguma rituāls

Ziemassvētku brīnums

23. decembrī īstu Ziemassvētku dāvanu saņēma Salacgrīvas novada domes priekšsēdētājs Dagnis Straubergs. Pirmsvētku pēdējā darbdienā jātnieku klubs *Fenikss* sagādāja viņam pārsteigumu, pasniedzot krusttēva sertifikātu septembrī dzimušajai ķēvītei Maiami.

Feniksa prezidente Laura Tomsone atgādināja, ka kluba jaunieši septembrī *facebook* bija pamanījuši video, kurā D. Straubergs, piedaloties ledusspaīņa akcijā, sola ziedot vietējam jātnieku klubam. - *Pēc ziedojuma saņemšanas domājām, kā pateikt paldies. Bet pati dzīve mums piespēlēja lielisku iespēju - vienai no mūsu ķēvēm pavisam negaidot piedzima mazulis. Tas mums visiem bija liels brī-*

nums un pārsteigums. Nolēmām sagādāt pārsteigumu mūsu labdarim, ieceļot viņu par krusttēvu, kura galvenais pienākums būs vismaz divas reizes gadā aizbilstamo apraudzīt un atvest tai cukuru. Bet pēc 3 gadiem, kad Maiami būs pieaugusi, viņam pirmajam būs jākāpj zirga mugurā, - pastāstīja Laura.

D. Straubergs bija patīkami pārsteigts par šādu dāvanu un solīja godam pildīt krusttēva pienākumus.

Krusttēva pienākumus pildot, novada domes priekšsēdētājam Dagnim Straubergam tagad būs jāgādā cienasts savai krustmeitai Maiami

Saietu centra atklāšana Svētcieņā

Nupat atklātā Svētcieņa saietu centra jauno zāli ieskandina Salacgrīvas kultūras nama popgrupas *Adatiņas*, *Sapņi ar spārnēm* un *Dziedātprieks*

Pirms Jaungada svinībām Svētcieņā, pirmsskolas izglītības *Vilnītis* filiāles ēkā, svinīgi atklāja jauno saietu centru.

Atklājot svētku sarīkojumu, Svētcieņa bibliotēkas vadītāja Līga Borozdina atgādināja: - *Viss sākās ar brīnumainu Lieldienu zaķi. Tad uz brīdi iebīdām sudrabas meklēt ziedošos papardes ziedus, lai sajūtu rudens ābolu, asteru un tikko nokoptu kartupeļu lauku smaržu un, izbaudot pirmā sniega burvību, izstaigātu 2014. gada dienas, izvērtētu paveikto un kavētos atmiņās.*

Tā nav nejaušība, ka svētcieņieši savas veiksmes un izdošanās izvēlējušies pār-

runāt gada nogalē. Vēsturiski tieši gada nogalē Svētcieņā bijušas tās lielākās balles. Gada nogalē dibināta kopsaimniecība, atvērta jaunās iestādes, klubs, kantoris, bet tālajā 1959. gada nogalē - bērnu darbs, jāteic gan - citā ēkā. Arī 2014. gada nogalē Svētcieņā svinēja, atklājot jauno saietu centru. Tradicionālās lentes griešanas gan nebija, bet centru atklāja ar dziesmām, ko dziedāja mazie svētcieņieši.

Projektu saietu centra izveidei rakstīja un LEADER Eiropas Lauksaimniecības fondam lauku attīstībai (ELFLA) iesniedza Svētcieņa attīstības biedrība. Ieva Alpa-Eizenberga bija tā, kura 2013. gadā aktīvi iesaistījās biedrības *Jūrkante* izslu-

dinātajos projektu konkursos, startējot gan uz ELFLA, gan Eiropas Zivsaimniecības fonda finansējumu. Iesniegtais projekts par telpu rekonstrukciju saietu centra izveidei Svētcieņā guva atbalstu, un darbi varēja sākties. Celtniecības darbi konkursa kārtībā bija uzticēti būvfirmai SIA *Celsim*. 2014. gada pavasarī tie iesākās, un pirms Jāņiem zāle bija sakārtota. Lielāka darbosšanās rekonstruētajā saietu centra zālē atsākās rudens pusē, kad vasaras darbi bija beigušies.

Kopējās projekta izmaksas - 25 429 eiro, no tiem 17 928 ELFLA, 7288 - pašvaldības un 213 eiro - biedrības finansējums. Pateicoties šai naudai, cilvēku idejai un la-

bajai gribai, svētcieņieši tikuši pie rekonstruētas zāles, kurā nu var rīkot pasākumus, uzņemt viesus un vienkārši atpūsties. Tālab Svētcieņa attīstības biedrība saka lielu paldies saviem atbalstītājiem - Salacgrīvas novada domei, z.s. *Robežnieki*, viesu namam *Kosīši*, SIA *Celsim*, biedrībai *Jūrkante* un Pēterim Priekulim.

Atklāšanas svētkos piedalījās arī Salacgrīvas novada domes priekšsēdētājs Dagnis Straubergs. Uzrunā klātesošajiem viņš atgādināja, ka pēdējos gados svētcieņieši ir sarosījušies - rit darbi Svētcieņa parkā, nu rekonstruētas telpas saietu centram. - *Ja ir idejas, vēlme un laba komanda, viss notiek. Jūs paši sev esat radījuši brīnišķīgas dāvanas. Lai nākamgad vieta, kurā dzīvojat, kļūtu arvien jaukāka un mīļāka!* - viņš novēlēja.

Kopā ar svētcieņiešiem centra atklāšanā bija Agitas Zvejnieces dziedošie ansambļi: mazās *Adatiņas*, popgrupas *Sapņi ar spārnēm* un *Dziedātprieks*.

Paši svētcieņieši bija priecīgi par jaunajām telpām. Daina Ukase apliecināja, ka šādas telpas bija vajadzīgas: - *Te ir brīnišķīga bibliotēka, kuras vadītāja Līga ir personība, autoritāte mums visiem. Tagad mums ir vieta, kur pulcēties, un tie, kuri gribēs, vienmēr atradīs ceļu uz šejieni. Savukārt Baiba Martinsone priecējās par pozitīvajām izmaiņām ciematā - to, ka Svētcieņā dzīvo rosīgi jaunieši, sabiedrība kļuvusi daudz aktīvāka, ieinteresētāka. Arī bibliotēkas vadītāja Līga Borozdina neslēpa gandarījumu: - *Šīs telpas ir ieguvums mums visiem. Bibliotēka ir par šauru, lai organizētu tikšanās un nodarbības. Esam priecīgi, ka varam te atnākt, esam jau ielūguši ciemos Salacgrīvas teātra studiju «Visa veida versijas» un Liepupes amatieru teātri. Ļoti ceru, ka ar laiku Svētcieņā būs pašiem savs koris, deju kolektīvs un teātra studija. Un kāpēc gan nepasapņot?!**

Ilgā Tiesnese

Dāvana tiem, kam salst kājas

Novada sociālā darbiniece Inga Līce saņem Ilgas Karnātes uzdītās zeķes

29. decembrī Salacgrīvas novada domes Sociālā dienesta darbiniece Inga Līce devās pie 77 gadīgās Ilgas Karnātes uz *Akmeņiem* pēc dāvaniņām. Jā, jo Ilgas kundze sarūpējusi dāvaniņas novada trūcīgajiem, viņa pati saka - tiem, kam kājas salst.

Lielā maisā un uz dīvēna malas glītā kaudzē sakrāmētas, mūs sagaida sirmgalves pašas adītās zeķes. Šoreiz to īpaši daudz. Ilgas kundze saka: - *Tas mans šīs vasaras darbs, būs kādi 40 pāri. Es taču nevaru mierīgi sēdēt un skatīties televizoru, vajag kaut ko darīt, rokām ir jākustas!*

I. Līce stāsta, ka Ilgas kundze jau ceturto gadu dāvina pašas adītās zeķes novada cilvēkiem. Kad vaicāju, cik ātri top zeķu pāris, adītāja atsmēj: - *Zeķi uzadu vienā dienā, tāvad divās dienās pāris gatavs. IZRĀDĀS, viņa kādreiz skaisti zīmējusi, bet tagad pašai vien zināmā tehnikā izšuj skaistas gleznas, kurās redzamais tapis bez skices un īpaša zīmējuma. - *Kaut ko man vien-**

*mēr vajag. Kādreiz skaisti zīmēju, tagad rokas vairs tā neklausu. Adu un izšuju, kaut kas taču jādara, nevar vienkārši sēdēt. Adu sev un dāvinu citiem. Man jau neko nevajag, man patīk, ja atbrauc ciemos, - viņa saka. Rokas sirmgalvei nesāp, vien pleci ik pa laikam mazliet smeldz, bet viņa uzsmēj: - *Tas ir sīkums, visiem veciem cilvēkiem kaut kas sāp! Ja nesāp, tad ir beigts!**

Ilgas kundze saskaitījusi, ka pavisam noadīti savi 280 pāri zeķu, kas dāvinātas labiem cilvēkiem. - *Man neko nevajag, vienkārši ir prieks, ka varu dāvināt zeķes, kas sasildīs kājas tiem, kuriem salst, -* pārliecināta ir sirmgalve. - *Zeķes valkāšanai apavos ir gandrīz par biezu, tās labāk der cību vietā. Vecam cilvēkam jau cības krīt nost, bet šitās zeķes uzvelc un staigā, kājām silti, - viņa piebilst.*

Paldies par lielo darbu un veselību Ilgas kundzei! Lai netrūkst ciemiņi!

Ilgā Tiesnese

Pārdomas gada nogalē...

Diena īsa, vakari drūmi un vējaini. Negribas neko darīt, tāpēc nolēmu uzrakstīt savas domas, kas ne vienmēr ir priecīgas.

Dzīvojot pa māju, pārdomāju savu mīlestības darbu ar redzes invalīdiem. Vasarā varam darboties aktīvāk, jo iela neslīd un varam sanākt kopā manās mājās un uzlabot apgūtās orientēšanās prasmes, pilnveidot fiziskā un intelektuālā darba pamatprasmes, uzlabot pašaprūpes iemaņas, pārrunāt notikumus mūsu valstī un novadā un svinēt svētkus.

Apceļojot Latviju, vismaz divas reizes vasarā braucam ekskursijās un rudenos regulāri dodamies uz Bīriņu purvu lieloģu dzērvenēs. Redzes invalīdi lasīt nevar, bet ar taustes palīdzību salasa daudz. Apmeklējot apskates objektus, braucot ekskursijās, ir grūti pārvietoties pa šauriem celiņiem ar pavadoni pie rokas, bet atziņa, ka jābrauc, jāiet, jāmacās un jādara, dod spēku un prieku. Priecājos par redzes invalīdu grupas biedriem, kuri nečūkst un nesēž tikai mājās, bet iesaistās visos pasākumos. Cenšamies viņus apmeklēt mājās, palīdzēt ikdienas gaitās.

Liels paldies Salacgrīvas novada domei par transporta iedalīšanu braucienam uz Ziemassvētku eglītes svinībām Cēsīs! Mani priecē fakts, ka redzes invalīdu grupa ir ļoti draudzīga, satīcīga un aktīva.

Priecājos, ka ar redzes invalīdu grupu sadarbojas Imants Dambis. Mums ir radusies ideja Salacgrīvas novadā veidot Invalīdu

Faina decembra beigās apciemoja fotogrāfu un skolotāju Pēteri Dārziņu

biedrību, tad varēsim pastrādāt pie projektu rakstīšanas, lai varētu iegūt papildu līdzekļus invalīdu, kuri neredz, nedzird vai kuriem ir kustību traucējumi, dzīves apstākļu uzlabošanai un citām aktivitātēm

Pirms Ziemassvētkiem kopā ar Ligitu Šteinu un I. Dambi apciemojām smagi slimos invalīdus un vecos, vientuļos un guļošos cilvēkus novadā. Dāvinājām viņiem saldumus, lai dzīve būtu saldāka. Divu dienu laikā apciemojām 23 ģimenes. Prieks bija gan viņiem, gan mums.

Grūti apmeklēt kultūras pasākumus, un mana šī brīža vislielākā sāpe ir nelielā Smilšu ielas daļa - apmēram 300 m, kas nav sakārtota jau daudzus gadus. Tas ielas posms no Lēģeru līdz Prieku ielai ir vienās bedrēs, lietainā laikā tās ir pilnas ar ūdeni, sala laikā uzsalst, un iela spīd kā spogulis. Tāda pati nelaime ir Sila ielā.

Faina Mennika,

redzes invalīdu grupas vadītāja Salacgrīvā

Lauvu labais gariņš

27. decembrī Lauvu tautas namā notika visu paaudžu vakarēšana *Un katram gadam savs svētvakars*. Tautas nama vadītāja Indra Kauliņa viesus aicināja pārcilāt, kas gada laikā noticis, kas labs padarīts, kas izdevies, kas iegūts un zaudēts, tāpat ar cerību paskatīties nākamajā gadā.

Svētku eglē Indra aizdedza svečītes, vēlot, lai būtu daudz prieka, veselības, veiksmes, laika sev un saviem mīļajiem, lai izdotos padarīt mūžam nepadaramo, lai piepildītos klusie sapņi un lai gads būtu labāks un veiksmīgāks par iepriekšējo.

Svētku koncertā radošās apvienības *Krelles* dāmas no Naukšēniem aicināja atcerēties pagātni un pasapņot par nākotni.

Kamēr mazākie bērni ar nepacietību gaidīja rūkus, kas saputināto ceļu dēļ kavējās, Indra aicināja kopīgi sumināt jau novembra sākumā izsludinātās aptaujas *Lauvu labais gariņš* uzvarētājus. Kas no tā visa iznācis, pastāstīja saviesīgās biedrības *Svētupes Lauva* priekšsēdētāja Laila Rozenberga: - *Klausoties koncertu, sapratu, cik maz vajag tam skaistajam, labajam un mīļajam brīnumam. Bet vienlaikus - pateikt paldies nemaz nav tik viegli. Droši vien katram no mums dzīvē ir daudz brīžu un cilvēku, kuriem pateikt paldies. Šovakar saku vislielāko paldies tiem, kuri ir atraduši kaut brīdi, lai tegrieztos tautas namā satikties un pārmīt kādu labu vārdu. Jo tikai tas, kurš spēj otram dot, spēj arī ņemt. Lauvu labos gariņus sveica Salacgrīvas novada domes izpilddirektors Kaspars Ķemers. Viņš sacīja: - Šī ir pirmā reize, kad esmu kopā ar jums svētkos. Televīzijā noskatījies raidījumu, kurā godināja titula «Latvijas lepnums» saņēmējus. Pie katra cilvēka, ko raidījumā sumināja, iedomājos - Lauvās taču ir tādi paši, un tie ir Lauvu labie gariņi. Mēs viņus visus pazīstam, tāpēc esam kopā, lai viņus suminātu.*

Pirmo lauvieši sveica pastniecīti Daci Leinasari, pagodinājuma rakstu un titulu

Mazie lauvieši kopā ar rūķenītēm dziedāja, gāja rotalās, spēlēja spēles un, skaitot dzejoļus, saņēma saldumu paciņas

lu *Lauvu labais gariņš* saņēma arī Gatis Runcis, Aldonis Črulis, Edžus Rozenbergs, Laura Lapiņa, Indra Kauliņa un Māra Lejniece. Pasniedzot pagodinājuma rakstu Mārai, Laila uzsvēra: - *Māra darījusi un dara tik daudz kā neviens. Dāvanā viņa saņēma ne tikai novada nākamā gada kalendāru, bet arī Imanta Klīdzēja veidoto novada krūzīti un Ziemassvētku eglīti.*

Mārai balva bija pārsteigums. Viņa teica: - *Mums kopā jādara viss, lai Lauvas neizputētu. Te ir tik daudz mazu un nīpuru bērniņu. Lai aug stutes, jaunā maiņa! Mums jāgādā, lai visiem ir labi. Vecmāmiņām jāpiepalīdz, jaunajiem jāstrādā un mazajiem jāaug.*

Kad labie gariņi bija sumināti, aiz durvīm varēja manīt rostību, bija dzirdama kāju dipoņa un jautri smieklī un zālē saskrēja rūķenītes Smaidiņa, Smukulīte, Ašulīte un Zvanulīte. Pildot Salatēva uzdevumu, viņas kopā ar bērniem gāja rotalās, dziedāja dziesmiņas un dalīja saldumu paciņas.

Ilga Tiesnese

Lauvu labie gariņi pie svētku eglītes

Novada pensionāri svin Ziemassvētkus

Salacgrīvas novada pensionāru Ziemas saulgriežu sarīkojums notika tieši 21. decembrī, kad ir visīsākā diena un visgarākā nakts un senie latvieši svinējuši Ziemas saulgriežus.

Novada pensionārus uzrunāja Salacgrīvas kultūras nama vadītāja Pārsla Dzērve. Viņa atgādināja, ka Ziemas saulgrieži ir laiks, kad, tēlaini izsakoties, tumsa cīnās ar gaismu. Pārsla uzsvēra: - *Šis process nav tikai dabā. Tumsas cīņa ar gaismu ir arī cilvēkos, katrā no mums. Visu gadu krātā tumsa, kas ir ne tie labākie darbiņi, domas un pateiktie vārdi, sasummējas nospiedošā sajūtā, no kuras noteikti vajag atbrīvoties. Te palīgā nāk Ziemassvētki ar saviem svētīgajiem rituāliem. Mazināt tumsu, atbrīvojot vietu jaunām cerībām, ticībai, mīlestībai un gaismai, Pārsla aicināja arī klātesošos.*

Kopā ar novada senioriem bija arī novada domes priekšsēdētājs Dagnis Straubergs. - *Mūsu sirdīs ir atnācis tas baltums, kas saistās ar Ziemassvētkiem. Paldies jums par sirds mīlestību, ko dāvajāt saviem tuvajiem, bērniem, radiem, draugiem! Paldies par to ieguldījumu, ko jūs dodat mums no dienas dienā! Paldies par darbu! - viņš uzskaitīja.*

Salacgrīvas novada pensionāru biedrības vadītāja Aija Kirhenšteine, uzrunājot klātesošos, sacīja: - *Šodien mēs Adventes vainagā iededzām ceturto sveci, un pēc pāris dienām būs klāt Ziemassvētki. Kā vienmēr - ar piparkūku smaržu, pīrāgiem,*

Lieli paldies Aija Kirhenšteine sacīja pensionāru padomes valdei. - Viens nav karotājs! - viņa uzsvēra

baznīcas zvanu skaņām, sapostām eglītēm un tādu savādu siltumu krūtīs. Šie ir vienīgie svētki, kad, sēžot svētvakarā pie galda, aizceļojam savos atmiņu labirintos līdz bērniības eglītēm. Mums šķiet, ka tām skujiņas bija zaļākas un svečītes liesmiņas

spožākas, bet dāvanas gan rūķi bija sarūpējuši ne tik dāsnas kā šodien... Ziemassvētki ir laiks, kad mēs ne tikai cits citu sveicam, vēlam veselību un panākumus nākamajā gadā, bet sakām arī paldies visiem tiem, kuri gada garumā nav mūs

aizmirsuši. Mēs, pensionāri visā novadā, pateicamies domei par to lielo dāvanu maisu, ko saņemam gada sākumā un visu gadu tukšojam. Tajā ir dāvanas pensionāriem jubilāriem viņu dzīves jubilejās, lielie senioru svētki vasarā, rudens balle Liepupē, un maiss tiek iztukšots Ziemassvētku pasākumos Ainažos un Salacgrīvā.

Lieli paldies biedrības vadītāja Aija sacīja pensionāru padomes valdei, uzsvērot, ka viens nav karotājs un visu izdarīt nevar. Savukārt biedrības biedri no Ainažiem, Korgēnes un Liepupes, kā arī redzes invalīdu grupas un Sarkanā Krusta nodaļas pārstāvji pateicās Aijai par sirsnību, palīdzību un labo sirdi. Sveicēju vidū bija arī novada Sociālā dienesta vadītāja Anita Holma, kura novada senioriem vēlēja katru nākamā gada dienu veselības pilnu.

Deju kopa *Saiva* sveica savus ilggadējos dejotājus, veltot savam zelta fondam īpašu deju *Vakarēšana*.

Lai seniori omulīgāk justos un sasildītu sirdis priekā, arī šogad bija sarūpēts koncerts. Koris *Salaca*, senioru deju kolektīvs *Saiva*, austrumu deju studijas *Hasana* meitenes, Salacgrīvas kultūras nama popgrupas priecēja ar savu uzstāšanos, bet dejās kājas varēja iekustināt kopā ar ansambli *Avārijas brigāde*.

A. Kirhenšteine visiem novada senioriem vēlēja klusus, bet balta prieka piepūtinātus Ziemassvētkus un nākamajā gadā baltas domas, veiksmi iecerētajā un veselību, kas ir visdārgākā.

Ilga Tiesnese

Labo darbu balva Liepupē

Gada nogalē Liepupes pagasta Mežgrāvīs notika Labo darbu balvas pasniegšana, kurā sumināja liepupiešus - lielu un mazu labo darbu darītājus.

Liepupes tautas nama vadītājs Andris Zunde pasākumu atklāja ar Imanta Ziedoņa vārdiem:

*Re, arī zvaigznēs ierakstīts
Tas pats, kas laukos plašos:
Jāmeklē sudrabs, tas baltais,
Kas trīc tepat - mūsos pašos!*

Savukārt Salacgrīvas novada domes priekšsēdētājs Dagnis Straubergs sacīja: - Šis brīnišķīgais pasākums notiek laikā, kad atveram savas sirdis labajam un sakām labus vārdus par to, kas labs padarīts. Ikdienā bieži to nedarām. Bet es novēlu, lai labo vārdu un labo darbu nākamajā gadā būtu vēl vairāk!

Šogad Labo darbu balvu saņēma 64 cilvēki, un Andris svētku viesu priekšā centās uzburt ainu, ka kādreiz šī zāle būs pārpildīta un visi Liepupes iedzīvotāji kļūs par labo darbu darītājiem un saņems šīs balvas. - Mēs šeit nedalām ordenus vai naudas prēmijas, mēs vienkārši sirsnīgi pateicamies par katru labo darbiņu, kas paveikts. Cilvēki arvien uzdod jautājumus,

vai par katru nieka darbiņu ir jāsaka paldies un jāpasniedz balva. Bet es arvien viņiem atbildu, ka vajag. Nav svarīgs padarīto darbu lielums, bet gan cilvēki, kuri gatavi tos paveikt, - uzsvēra Andris.

Šogad labo darbu balvas pasniegšanas ceremonija sākās ar jaunāko nominanti - Elvu Paulu Martinsoni. Par viņu anketās rakstīts: - Mūsu pagasta šī gada mazā zvaigznīte. Nesusi Liepupes vārdu pasaulē, piedaloties TV spēlē «Gudrs, vēl gudrāks» un kļūstot par gudrāko septiņklasnieci Latvijā. Mēs lepojamies! Vairākus cilvēkus balvai bija ieteikusi pašvaldības Sociālā dienesta darbiniece Līvija Bērziņa. Automātisko veļas mazgājamo mašīnu un mazlietotas bērnu drēbes ziedojuši Inita Grudzinska, mazlietotus bērnu apģērbus - Evita un Ilze Čečiņas. Savukārt Marija Rušmane ziedojuši mazlietotu apģērbu pieaugušajiem. Agnija Pavāre, Rūta Eglīte un Ieva Rieksta-Riekstiņa dāsnī ziedojušas apģērbus un apavus ģimenēm ar bērniem.

Dakteris Voldemārs Lejiņš ir cilvēks kurš tic dievišķam spēkam un pats pārbaudījis tā esību. Viņš kā īsts brīnums sarūpējis dāvanas divām daudz bērnu ģimenēm. Velga Igaļe ir paraugs katram, kā rūpēties

par savu tuvāko kaimiņu. Ar kādu sirsnību Velga divas reizes nedēļā uzliek Riekstiņmammaš plecos iepirkumu somu pie autoveikala, pavada līdz mājām ar smagākiem iepirkumiem! Labo darbu balvu saņēma arī radošā apvienība Vāgūzis un Lija Jokste, kura nesavtīgi uzņemas Velku biedrības humānās palīdzības sūtījuma izdalīšanu pagasta iedzīvotājiem.

Mārīte Mežgaile un Inese Alksne anketās minētas kā čaklie rūķīši, kuri prot ar apbrīnojami mieru un mīlestību pensionārus apvienot kopējam mērķim. Liepupieši Inesei arī pateicās par organizētajām ekskursijām. Savukārt vēl Mārīte ziedojuši piemiņas zīmes liepupiešiem izveidei. Protams, Labo darbu balvu saņēma arī šīs zīmes veidotāji Jānis Atis Krūmiņš, Guntis Sakārnis, Juris Staģis, Digna Čuikova, Jānis Bertmanis, Guntis Priede, SIA Acteks (personīgi Andris Povics), Nauris Kols, Alvis Graudiņš un naudas ziedotāji Baiba un Dainis Maneki, Dagnis Straubergs, Kārlis Čečiņš, Andris Nātriņš, Guntis Ozols, Jānis Iesalnieks, Liesma Mortuzāne, Vineta Debus, Maija Šveidere, Guntis Sakārnis, Ausma Melnalksne.

Kaspars Zvirbulis balvu saņēma par apgaismojuma uzlabošanu Liepupes pils-

kalnā. Viktora Boka labais darbs - elektroinstalācijas sakārtošana Liepupes baznīcā. Mārtiņš Roziņš ir muzikants, bez kura grūti iedomāties kādu pasākumu Liepupē, tāpēc arī par viņu rakstītas anketas. Te viņš iesaukts par Liepupes *caurumu lāpītāju* - par muzikanta darbu dažreiz viņš saņem arī naudu, citkārt nesaņem, bet tovarak viņam tika Labo darbu balva.

Par Valentīnu Stabiņu anketās rakstīts *Brīnišķīgākā aprūpētāja pasaulē!* Zigrīdu Millersoni liepupieši sauc par sirds cilvēku. Vienmēr laipna, mierīga, nosvērta. Viņa ir piemērs, kādai jābūt jaukai vecmāmiņai, arī ļoti rūpīga darbiniece. Savukārt Liepupes bibliotekāre Sarmīte Zvīne nekad neatsaka, ir pretimnākoša, darbīga, ideju pārpilna. Sarmītei paldies par atsaucību un izpalīdzību teikuši arī mājas iedzīvotāji. Paldies par Liepupes daudzdzīvokļu māju Nr. 30 un 28 renovācijas dokumentu noformēšanu un iesniegšanu saņēma Rita Gulbe un Gaļina Rihaļska. Kārlim Kēberam pārupes pensionāri teica lielu paldies par zemes apstrādāšanu pavasarī un rudenī. Bet Dzintars Trankalis balvu saņēma par malkas sagādi, neprasot atlīdzību, un meža īpašuma dokumentu sakārtošanu.

Par Valdi Andersonu Andris Zunde saka: - Ja Sarkanajā grāmatā būtu mūzikas nodaļa, tajā droši varētu ierakstīt arī šos instrumentus - leviņa ermoņikas - ar visu Valdi!

Arī šogad balva Andai un Mārim Alsbergiem

Rūķi iepriecina ģimenes

Liepupietes Aiga un Lauma kopā ar savām draudzenēm Zani, Līvu un Diānu, iejūtušās rūķu lomās, dodas pie bērniem

Aizvadītā gada nogalē liepupietes Aiga un Lauma kopā ar savām draudzenēm Zani, Līvu un Diānu sagaidīja ne ti-

kai Ziemassvētkus, bet ļoti vēlējās izdarīt ko tādu, kas nestu prieku un gandarījumu ne tikai pašām, bet iepriecinātu arī citus.

Meitenes portālos *draugiem.lv* un *facebook.com* noorganizēja ziedojumu vākšanu, sašķirošanu un sadarbībā ar Katvaru internātpamatskolas pedagogiem tos izdalīja ģimenēm, kuru bērni mācās šajā skolā, bet dzīvo Salacgrīvā, Vidrižos, Viļķenē, Puikulē, Limbažos un Pociemā.

Meitenes sākumā bija plānojušas doties uz Umurgas bērnu namu, bet viņiem decembris bija pilns ar pasākumiem. Sazinoties ar Katvaru internātskolas angļu valodas skolotāju Sarmīti Vildi, meitenes uzzinājušas, ka skolā ir 10 ģimeņu, ko varētu apciemot, ienesot tajās Ziemassvētku prieku, pārsteigumu un siltumiņu. Tā nu čaklās rūķu meitenes sašķiroja ziedotās drēbes, apavus, grāmatas, vilnas zeķītes un rotaļlietas, ieguldot savu naudiņu, sataisīja saldumu tūtas, sapirka kancelejas preces, pārtikas produktus un devās ceļā. Izveidējot savus skapjus un ziedojot naudiņu saldumiem un pārtikas precēm, meiteņu akcijā iesaistījās arī ģimenes locekļi, draugi un paziņas.

27. decembrī rūķi apciemoja 8 Katvaru internātskolas ģimenes, bet 31. decembrī devās pie 4 ģimenēm Salacgrīvas novadā, arī pie ugunsnelaimē cietušajiem. Abās dienās rūķu meitenes apmeklēja 50 bērnu. Viņi saņēma pašceptas piparkū-

ku sirdis un katrai ģimenei tika dāvanu maisis ar dažādām noderīgām ēdamlietām, kancelejas preces, apģērbs, apavi, rotaļlietas. Katra ģimene saņēma dāvanu maisu ar dažādām lietām (ievārtījumiem, zirņiem, krāsojamajām grāmatiņām, kancelejas precēm, našķiem, augļiem, rotaļlietām).

Nobrauktie kilometri un satiktie cilvēki lika meitenēm saprast, ka dot otram ir labākais, ko vēlēties Ziemassvētkos. Bērnu patiesais prieks, ieraugot rūķus ar dāvanām, ilgi paliks meiteņu atmiņās un sirdīs. Piecas draudzenes - Aiga, Lauma, Zane, Līva un Diāna - ir pārliecinātas un zina, ka turpinās iesākt, tikai gatavoties Labo darbu ceļojumam viņas sāks krietni agrāk, lai varētu iepriecināt vairāk ģimeņu.

Meitenes saka lielu paldies par ziedoto apģērbu bērniem un pieaugušajiem, vilnas zeķītēm, apaviem, rotaļlietām, spēlēm, našķiem un citām svarīgām lietām, kas nonāca ģimenēs, kur visas lietas novērtēs. Paldies ģimenēm, tuviniekiem, kolēģiem, draugiem un līdzcīvēkiem par atbalstu!

Savukārt mēs sakām paldies šiem rūķiem, kuri varēja doties Labo darbu ceļojumā!

Ilgā Tiesnese

Pirmā Labo darbu balvu saņēma pati jaunākā nominante - Elva Paula Martinsone, konkursa *Gudrs un vēl gudrāks* dalībniece, visgudrākā septītklasniece Latvijā

Par nominanti Martu Zundi anketās rakstīts *Vienmēr draudzīga, smaidīga un gatava izpalīdzēt*. Arī Anda un Māris Alsbērgi palīdzējuši liepupiešiem nokārtot sadzīviskus jautājumus. Cilvēki viņiem pateicās par piedalīšanos daudzos pasākumos un izpalīdzēšanu daudziem ciemata ļaudīm. Anitai Ozolai paldies dzīvokļa jautājuma risināšanā un labiem padomiem invaliditātes jautājumos, savukārt Dacei Martinsonei - par dzīvokļa maksājumu jautājumu atrisināšanu.

Labo darbu balvu saņēma arī vairāki Liepupes vidusskolas skolotāji un darbinieki - Mārīte Tomsone par skolas dokumentācijas sakārtošanu, Kārlis Ozols un Kārlis Treijs - par milzīgo darbu jauno dambretistu sagatavošanā. Abi kopā viņi paveikuši lielu darbu, remontējot dambretes kabinetu, Ļaļa Berkane - par ieinteresētību katrā bērna labklājībā, Aivis Krastiņš - par atsaucību un izpalīdzēšanu saistībā ar biroja tehniku vai datoriem.

Par Ingu Keišu anketās rakstīts *Īsts mājas dakteris, mediķis pēc aicinājuma*. Arī Artai Zundei Labo darbu balva - šogad par kora *Pernigele* Austrālijas brauciena organizēšanu un rūpēm par kora repertuāru, tāpat koristu veselību un sportisko formu. Gunta Kuģiniece anketās minēta kā sirsnīga, atbildīga, atsaucīga un izpalīdzīga cilvēks, īsts labais garņš. Tāpat balva tika *Sniežu* saimniekam Valdim Dārzniekam - cilvēkam, uz kuru var paļauties. Pateicoties Aleksandram Pavlovskim un sporta biedrībai *Veixmes*, Liepupē rullē florbols. Īsts entuziasts, neželē savu laiku un personīgos līdzekļus.

Vairākus nominantus balvai izvirzījis arī Liepupes tautas nams. Jānis Lokmanis

Balvas saņēmēju kopbildē nebūt nav visi nominanti

anketās minēts kā cilvēks, ar kuru patīkami kontaktēties, jo īpaši -, kad vajag ko lūgt pasponsorēt. Arī šajā svētku vakarā Jānis cienāja ar *Labo darbu* šampanieti.

Īpašs stāsts Andrim Zundem bija par Liepupes muižas saimnieci Egitu Lausku: - Šķiet, nu jau arī skeptiķi un opozicionāri atzīst, ka Liepupes muiža kļuvusi par mūsu pagasta lepnumu un simbolu. Ar Egitu iepazinās pavasarī, kad meklēja atbalstu akustiskās mūzikas festivālam *Sudraba kaija*. Tad muižā satiku smaidošu, atvērtu sievieti, un visas lietas nokārtojās apbrīnojami vienkārši. Paldies un Labo darbu balva arī Gūrijam Bullem - apbalvojumu un prezentmateriālu ražošanas uzņēmuma *Geka* īpašniekam, kurš jau vairākus gadus ir akustiskās mūzikas festivāla apbalvojumu sponsors. Vēl apbalvojums granulu apkures katlu rūpnīcas *Grandeg* īpašniekam Andrim Lubiņam - kuivīznīkam un mūzikas cienītājam, kurš arī kļuvis par akustiskās mūzikas festivāla lielo sponsoru.

Kopā anketā minēti Alberts Tomans un

Ludmila Siča. Tomana kungs izveidojis SIA *Lauga* - lielāko ražotni pagastā un jau vairākus gadus pēc labākajām Eiropas biznesa tradīcijām dāsni atbalstījis Liepupes kultūras un sporta dzīvi. Arī Ludmila kundzi droši var saukt par Liepupes tautas nama draugu. Viņa ir *Laugas* izpilddirektore, pie kuras vērsamies ar dažādām vajadzībām. Patiesi patīkams un saprotošs cilvēks. Saņemot balvu, viņa sacīja: - *Tomana kungs, saņēmis uzaicinājumu, bilda, ka neko īpašu nav izdarījis, tikai uzmuntrinājis un atbalstījis labas lietas. Jaunajā gadā novēlam dalīties ar to labo, kas mūsos, - smaidu, labu vārdu vai drauga plecu! Ar Minhauzena pasaules pārvaldnieku Vilmāru Juknu laba sadarbība izveidojās pavasarī organizētajos Salacgrīvas novada Bērnu svētkos un visu novada skolu vārdā arī viņam balva.*

64. cilvēks, par kuru bija iesūtīta anketa, - seno mūzikas instrumentu kolekcionārs Valdis Andersons. Viņš ir viens no pavisam nedaudzajiem, kurš prot spēlēt klēpja ermoņikas, ko tautā sauc par *levi-*

ņām. Ja Sarkanajā grāmatā būtu mūzikas nodaļa, tajā droši varētu ierakstīt arī šos instrumentus ar visu Valdi. Viņš atsaucas uz ikvienu uzaicinājumu un ir aktīvs Liepupes kultūras dzīves atbalstītājs.

Paši nominanti par apbalvojumiem rādījās apmulsuši. Valentīna Stabiņa apliecināja, ka rūpējas par savu mīlo kaimiņi: - *Viņa man ir kā meita*. Arī Alvis Graudiņš neslēpa pārsteigumu: - *Kad vajag, daru, nedomājot, ka kāds kaut ko dos pretī. Tomēr patīkami, ka to atceras un novērtē*. Lija Jokste pauda gandarījumu saņemot šo balvu: - *Humāns palīdzības kravas izdāle bija viens darbs, bet tagad tajās telpās izveidots mantu apmaiņas punkts. Vieni cilvēki kaut ko atved, citi brauc pakāļ. Tas ir galvenais ieguvums*. Skolotājs un dambretes treneris Kārlis Ozols nenoliedza, ka priecājas saņemt balvu: - *Tauta ir novērtējusi, tas ir patīkami!*

Skanisku baudījumu balvu saņēmējiem un viesiem sniedza muzikālā apvienība *Mati*.

Ilgas Tiesneses teksts un foto

Salacgrīvas vidusskolas skolēnu zīmētie Ziemassvētku apsveikumi

Kā jau katru gadu, arī pērn Salacgrīvas vidusskola sūtīja apsveikumus Ziemassvētkos un Jaungadā. Šogad 26 kartītes bija īpašas.

Pagājušajā mācību gadā skolēni piedalījās labdarības organizācijas *Eurika* konkursā, zīmējot Ziemassvētku apsveikumus. Labākie tika iekļauti elektroniskajā datubāzē, un katrs skolēns saņēma divas drukātas apsveikuma kartītes, no kurām vienu dāvināja skolai. Kartīšu autori: Līva Grēta Sīlīte, Elizabete Bērziņa, Diāna Zmičerevska, Edvards Vilde, Digne Lemberta, Alise Sedleniece, Ance Kalniņa, Laura Kondratjuka, Endija Ramona Roska, Līva Priekule.

Eurika savā mājaslapā raksta: - *Veidojot bērnu zīmētās apsveikuma kartītes un vācot ziedojumus, esam kopīgi palīdzējuši bērniem slimnīcās un trūcumā nonākušajiem bērniem visā Latvijā.*

Pārējos apsveikumus zīmēja un gatavoja skolēni paši - 1. - 4. klašu skolēni - katra klase pa 2, 5. - 12. klašu skolēni 3 apsveikuma kartītes no katras klases. Skola nosūtīja 52 apsveikumus sadarbības

Līvas Grētas Sīlītes zīmētā apsveikuma kartīte *Lāču brālis*

partneriem un 31 apsveikumu bijušajiem skolotājiem. Esam saņēmuši pateicības no pensionētājiem skolotājiem par glītājiem apsveikumiem. Paldies visiem skolēniem, kuri zīmēja Ziemassvētku apsveikumus! Paldies klašu audzinātājiem par atbalstu!

Starp citu, vēl iespējams piedalīties jaunajā *Eurika* konkursā!

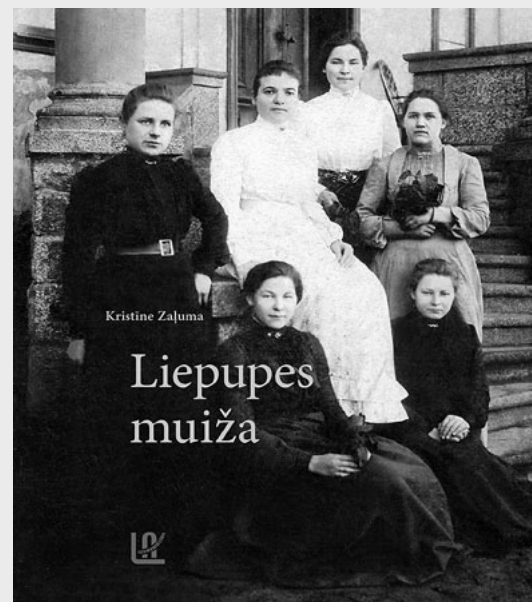
Inta Cirša

Izdota grāmata par Liepupes muižu

Izdevniecība *Lauku Avīze* laidusi klajā Kristīnes Zaļumas grāmatu *Liepupes muiža*, kas jau nopērkama Latvijas grāmatnīcās. Vēsturniece un bibliotēku nozares speciāliste K. Zaļuma izaugusi un mācījusies Liepupes pagastā.

Vidzemes jūrmalas ainava nav iedomājama bez mazās baroka pērles - Liepupes kungu mājas, kas kļuvusi par neatņemamu Latvijas kultūras mantojuma daļu. Pētījums par muižas vēsturi īpaši aktuāls ir laikā, kad novads un pagasts meklē savu identitāti un izceļ vietējās kultūras nozīmīgākos objektus. Liepupes muiža piedzīvojuši atjaunotni, atgūstot senatnīgo skaistumu un atspoguļojot vairākiem laikmetiem raksturīgās noskaņas. Tā uzskatāma par gadsimtu dzīves mēmu liecinieci, kas pārsteidz ar pievilcīgumu un spilgti atklāj ar to saistīto cilvēku likteņus. No grāmatas vāka noraugās vairāk nekā pirms 100 gadiem senā fotogrāfijā iemūžināti vērtīgi skatieni, sniedzot nebijušu iespēju ieskatīties tālai un tuvai vēsturei tieši acīs.

Liepupes muižas vēsture atklāta vairākās grāmatas nodaļās, kurās ievērots hronoloģiskais vēstures notikumu ritējums: muižas sākotne līdz 18. gadsimtam; fon Meku dzimta Liepupē, 1726. - 1829. gads; Frīdriha fon Meka un Garlība Merķeļa draudzība; fon Meku dzimtas atzars Krievijā; fon Zengeru dzimta Vidzemē, 1829. - 1921. gads; Liepupes muiža no 18. līdz 21. gadsimtam; muižas apbūves komplekss; kungu māja un parks. Izdevumā atrodams personu rādītājs un

trīs pielikumi ar muižnieku dzimtu kokiem, kā arī kopsavilkumi angļu un vācu valodā.

Grāmata *Liepupes muiža* aicina pārliecināties, ka izzinātais pagājušo paaudžu atstātais mantojums ļauj veidot saistošu un aizraujošu stāstu par pagājušiem dzīves mirkliem, zudušām vērtībām un tagadnes ieguvumiem. Grāmatā ietverts daudz faktu un liecību, kas līdz šim plašākai sabiedrībai nav zināmas.

Labu darot, vairojas prieks

Ciemošanās un ciemiņu uzņemšana izsenis ir skaists brīdis. Ikviens cilvēks, kas ciemojies SAR viesnīcā *Brīze* un tās filiālē Rozēnos, līdzī nēmis labestību, mīlumu un gaismu. Šķiet, ka īstajā brīdī pateikts *paldies* ir vienīgā valūta, kas gadu gaitā nemaina kursu, tāpēc mūsu kuplā saime saka paldies visiem labas gribas cilvēkiem.

Paldies par sadarbību Salacgrīvas novada domes Sociālā dienesta darbiniecēm Anitai Holmai un Ingai Līcei, Sarkanā Krusta Salacgrīvas nodaļas aktīvistei Ilgai Līdakai, Neredzīgo biedrības Salacgrīvas nodaļas vadītājai Fainai Mennikai, *Benu* aptiekas darbiniekiem, ģimenes ārstei Skaidrītei Eglītei, medicīnas māsām Ilzei Dziedātājai-Bakei un Ingai Eglītei, ģimenes ārstei Maijai Rācenei, ārsta palīdzei Signei Grumslei, visām neatliekamās ātrās palīdzības brigādēm, Salacgrīvas pensionāru padomei, Aijai Kirhenšteinai, Veltai Zariņai, Dzidrai Gīzei un Aijai Šmitei no Ainažiem. Paldies par nepagurstošu kalpošanu Septītas dienas adventistu Salacas draudzei, Ristamecu ģimenei, Dagnijai Lapai, Lijai Sigajevai un pareizticīgo priesterim Valērijam, kā arī evaņģēliski luteriskās baznīcas mācītājam Edijam Kalekauram.

Par mūzikas skaņām, par dziesmām paldies folkloras kopai *Cielava* un vadītājai Zentai Mennikai, Artai Zundei un korim *Salaca*, Agrai Melnei un bērnu mūzikas studijai, Salacgrīvas mūzikas skolai, īpaši Vitālijam Bogdanovičam, Emīlam Eglītim, Katrīnai Borozdinai, mūzikas grupai *Dziedātprieks*, Agitai Zvejniecei, Reinim Maurītim, Salacgrīvas vidusskolas skolotājām Lolitai Valaņinai, Baibai Runcei, Vinetai Dancei, Ivetai Kupcei un viņu audzināmajām klasēm, Staiceles vidusskolas vēstures pulciņam un skolotājai Ivetai Apšītei, Salacgrīvas bibliotēkas darbiniekiem, īpaši Mārai Apinei, Staiceles sieviešu vokālajam ansamblim *Vēlreiz* un Līgai Siliņai.

Šajā gadā radies Optimistu klubiņš *Brīzē* un *Dižābele* Rozēnos. Paldies par dalīšanos optimismā Dacei Klēviņai, Sarmītei Persidskai, Maigai Sārei, Ingai Līcei, Gunitai Bisniecei un Sandrai Virsei!

Latvijā par gada lasītāko grāmatu tika atzīta Kārļa Skalbes *Kaķīša dzirnaviņas*, kurā galvenā atziņa ir aizmirst pārdarījumu un vairo prieku. Lai visiem laimīgs un atkal kopīgi darbotos šis gads!

L. Jirgensone

Paldies ziedotājiem!

Pērnā gada 20. decembrī Salacgrīvas vidusskolas zālē *Signature Sound Quartet Latvia* sniedza koncertu un dalībnieki stāstīja savus personīgos piedzīvojumus par to, cik labi ir dzīvot kopā ar Dievu. Šis bija labdarības koncerts, kura laikā tika vākti ziedojumi, lai palīdzētu Emīlam Dāvim Jaunromānam. Pateicoties klausītāju dāsnumam, saziēdota 181,51 eiro. Vēlāk ar pārskaitījumu pienāca vēl 100 eiro, kopā - 281,51 eiro. Tagad salacgrīvieša Emīla Dāvja sapnis par delfinterapiju, kas uzlabotu viņa kustību un komunikācijas spējas, jau pietuvojas īstēnībai.

Arī mazie klausītāji bija iepriecināti, jo bija atbraucis kāds *riķis*, kurš iedvesmoja uz labiem darbiem mazos klausītājus. 90 bērni ne tikai no maznodrošinātajām ģimenēm saņēma Ziemassvētku dāvanu paciņas no Austrijas.

Šis labdarības pasākums notika sadarbībā ar Salacgrīvas novada Sociālo dienestu. Saziēdota līdzekļus tūlīt pēc koncerta vidusskolas zālē saskaitīja novada Sociālā darbiniece Zane Paegle, adventistu draudzes kasiere Anita Damsone un draudzes vecākais Ivars Ristamecs. Paldies visiem ziedotājiem!

Dagnija Lapa

Simtgadnieci sveicot

Salacgrīvas vidusskola lepojas ar savu simtgadnieci - skolas 1933. gada absolventi, audzēkņu iemīlotu ilggadēju skolotāju un sirsniņu kolēģi Kristīni Skujiņu. Viņa 19. janvārī svinēja savu 100. dzimšanas dienu. Aiz muguras garš un bagāts mūžs.

Kristīne Putniņa dzimusi 1915. gada 19. janvārī Pāles pagasta *Grundulošos* pusgraudnieka ģimenē. Bez viņas ģimenē bija brālis Eduards un māsa Marta un Emma. Kad Kristīnei bija 5 gadi, ģimene pārcēlās uz Svētciena pagastu, kur tēvs īrēja zemi no barona Reinharda fon Fegezaka. Ģimene dzīvoja Lānos, vecajā muižas ēkā. Tēvs bija prasmīgs saimnieks. Par piedalīšanos Latvijas Brīvības cīņās Putniņam tika piešķirta zeme Svētciena pagastā jaunsaimniecības ierīkošanai. 1929. gadā ģimene pārcēlās uz savām jaunajām mājām *Pilādziem*.

Skolas gaitas Kristīne sāka Svētciena pagasta Kūiķules skolā, kuru pabeidza 1929. gadā. Jaunsaimnieks Putniņš vēlējās saviem bērniem dot labu izglītību. Dēls Eduards pazīstams arī kā izcils filologs, J. Endzelīna darba līdzautors, 1929. gadā beidza Salacgrīvas vidusskolu (5. izlaidums) un gatavojās studijām Latvijas Valsts universitātē. Kristīne Putniņa 1929. gadā pēc sešgadīgās pamatskolas sāka mācības Salacgrīvas vidusskolā, kaut tēvs vēlējās, lai meita gadu pavadītu mājās. Bet skolā situācija bija kritiska, trūka skolēnu, jo bija nepieciešami 20 audzēkņi, lai nokomplektētu klasi. Tā Kristīne sāka mācības.

Šajā gadā skolā bija daudz pārmaiņu - no reālskolas tā pārgāja uz humanitāro novirzienu un ieguva pilsētas ģimnāzijas statusu. Mainījās mācību programma, sašaurinājās eksakto priekšmetu skaits, bet paralēli angļu un vācu valodai vajadzēja apgūt arī latīņu valodu. Bija jāmacās psiholoģija, loģika, ētika, mākslas vēsture. Togad sko-

Mīļi sveicam Kristīni Skujiņu lielajā jubilejā!

lā ieviests arī formas tērps audzēkņiem. 1930. gadā Salacgrīvu apmeklēja Ministru prezidents Kārlis Ulmanis, bija organizēta tikšanās Biedrības namā. Tur augsto viesi sagaidīja arī skolēni ar asteru pušķi un lūgumrakstu skolas tālākās darbības atbalstam. To pasniedza Kristīne. 1933. gadā viņa beidza vidusskolu (8. izlaidums), togad gatavības apliecību saņēma tikai 8 jaunieši. 1934. gadā Salacgrīvas vidusskolu slēdza nepietiekama audzēkņu skaita dēļ.

Skolas gadi Kristīnei palikuši spilgtā atmiņā, it sevišķi literārie vakari, kam sekoja balles. Īpašs bija sarīkojums, kas bija veltīts J. V. Gētes atcerei 1932. gadā. Tika dziedātas dziesmas, runāti dzejoļi, pat spēlēti fragmenti no *Fausta*. Pēdējā skolas gadā iestudēta A. Brigaderes luga *Princese Gundega*, kurai tērpi gādāti no Dailes teātra.

1936. gadā Kristīne Putniņa beidza Rīgas Skolotāju institūtu, kļūstot par angļu un vācu valodas skolotāju. Pirmie darba

gadi pagāja Valkas apriņķa Ēveles, Ilzenes un Kalncempju pagasta skolās. 1945. gada 1. septembrī Kristīne Putniņa uzsāka skolotājas darbu gaitas savā - Salacgrīvas - vidusskolā, kur strādāja līdz 1975. gadam.

Diezgan grūti Kristīnes kundzei runāt par kara laiku. 1944. gadā leģionā iesaukts brālis Eduards Putniņš, kurš bijis Latviešu 15. divīzijas komandiera tulks. 1945. gada 26. janvārī kritis krievu gūstā, ilgu laiku pavadījis gūstekņu un filtrācijas nometnēs. Ģimenei tika ziņots, ka brālis vairs nav starp dzīvajiem. Taču kādu dienu Kristīni sasniedza sveša cilvēka rakstīta zīmīte, kurā bija teikts, ka brālis ir dzīvs. No kara gūstekņu nometnes Maskavā ne bez J. Endzelīna gādības brāli atbrīvoja 1946. gada oktobrī. Taču zinātniskā darbība Universitātē tika liegta.

Arī Kristīne kara beigās kopā ar draudzeni devās bēgļu gaitās uz Vāciju. Spilgtā atmiņā palikusi Drēzdenes pilsētas bombardēšana 1945. gada februārī, kurā draudzene guva smagus ievainojumus. Nu viņa svešā zemē bija viena, tādēļ nolēma atgriezties dzimtenē. Tikai pēc daudziem gadiem viņas viena otru atrada.

Brāli Eduardu 1956. gadā par pretvalstisku darbību apcietināja vēlreiz un uz 4 gadiem nosūtīja uz Mordoviju. Pēc atgriešanās brālis nodarbojas ar dārkopību, ar kuru aizrāva arī māsu. Viņai ir *zaļie pirkstiņi*, un dārzis priecē ne tikai ģimeni, bet arī garāmgājējus.

1946. gadā darbu Salacgrīvas vidusskolā sāka bioloģijas zinātņu maģistrs Aleksandrs Skujiņš, kurš arī izgājis latviešu leģionāru ceļus. Vai nu tā bija labā kaimiņu būšana īres namā, kurā jaunie skolotājiem ierādīti miniatūri dzīvokļi, kopīgas vakarēšanas un darba gaitas, vai varbūt skatieni mijušies jau agrāk, jo brālis Eduards bija Aleksandra klasesbiedrs, bet uzplauka mīlestība, tika nodibināta ģimene. 1950. gadā piedzima dēls Jānis, 1952. gadā - dēls Arnis. Ģimene pārcēlās uz savu māju Krasta

Par jubilāri stāsta draugi, kolēģi un viņas skolēni

Dzidra Gīze (dz. Strence), Salacgrīvas vidusskolas 1950. g. absolvente, ilggadēja skolotāja (kopš 1950. g.).

- Ar skolotāju Kristīni Putniņu (Skujiņu) pirmo reizi satikos 1945. gada rudenī, kad abas kopā pa Krasta ielu devāmies uz vidusskolu. Es biju jauniņa, tāpēc vietējos nepazinu un domāju, ka viņa ir kāda no skolniecēm. Izrādījās, ka jaunā skolotāja. Draudzīgi sarunājoties, viņa izstāstīja, ka mācīs angļu un vācu valodu. Pie sevis nodomāju - kā tāda maza, sīka meitene jutīsies klases priekšā, kurā būs 54 skolēni! Tā pēc kara bija - skolēniem, kuri bija beiguši sešgadīgo pamatskolu, vajadzēja pabeigt 7. klasi, lai mācītos tālāk, jo 1940. gadā, ieviešot padomju izglītības sistēmu, pamatskola jau bija ar 7 klasēm.

Kad Putniņas jaunkundze ienāca klasē, neizskatījās, ka viņa būtu apjukusi, tikai iesaucās: - *Cik daudz skolēnu!* Stundai viņa bija ļoti labi sagatavojusies, tā bija interesanta un pagāja nemanot. Jau pirmajā dienā viņa iemantoja skolēnu cieņu un atzinību. Skolotāja uz klasi vienmēr nēma līdzī grāmatu vācu valodā, no kuras stundas beigās nolasīja kādu fragmentu, ko kopīgi centāmies iztulkot. Dziedājām arī dziesmiņas, spēlējām ludziņas. Tas bija aizraujoši.

Skolotāja iesaistījās arī ārpusstundu pasākumos. Viņa mums palīdzēja iestudēt Raiņa *Krauklīti*. Skolotāja, nu jau Skujiņa, tērpus izrādēi sagādāja no Valmieras teātra. Uzvedums tika rādīts kultūras namā un guva lielu atzinību.

1950. gadā, kad Skujiņu ģimenē piedzima dēls Jānis, mēs gājām sveikt savu iemīloto, sirsniņo un atsaucīgo skolotāju. Es lepojos, ka mums bijusi tāda skolotāja.

Ilga Āboltiņa, ilggadēja Salacgrīvas vidusskolas skolotāja, K. Skujiņas kolēģe.

- Ar skolotāju K. Skujiņu esmu pazīstama kopš 1954. gada, kad sāku darbu gaitas Salacgrīvas vidusskolā. Mans dzīvesbiedrs Artūrs bija viņas pirmā izlaiduma absolvents (1951. g.). Tuvāk iepazīnāmies, kad sākām 1958. gadā audzināt paralēlās 5. klases. Man tā bija pirmā audzināmā klase, un es no viņas daudz mācījos, it īpaši, kā risināt konfliktsituācijas.

Arī nākamās paralēlās 5. klases audzinājam vienlaikus. 10. klasēs stipri sarūka skolēnu skaits, un 11. klasi absolvēja 30 audzēkņi, tāpēc klases tika apvienotas un man uzticēja audzinātājas pienākumus. K. Skujiņa vienmēr bija atsaucīga ar klasi saistītajos pasākumos. Žetonu vakarā un izlaidumā abas bijām goda vietā, kaut oficiāli klases audzinātāja skaitījās es. Arī vēlāk, klases salidojumos, Kristīne vienmēr bija klātesoša.

Kristīne ir ļoti sirsniņš cilvēks. Viņai ļoti svarīga ir ģimene, ir labs kontakts ar abām vedeklām. Palīdzējusi audzināt mazbērņus, lai māmiņas varētu strādāt. Vasaras mazbērni pavadīja Salacgrīvā. Dzīvē otru tik labestīgu cilvēku neesmu sastapusi. Viņa nekad slikti neizteicās par saviem kolēģiem, visā saskatīja labo. Centās iespēju robežās apmeklēt skolas pasākumus un kolēģu jubilejas. Ja nebija iespējams ierasties, atsūtīja apsveikumu ar laba vēlējumiem. Arī viņas mājās Kras-ta ielā 14 vienmēr mīļi gaidīti gan kolēģi, gan absolventi, lai kopīgi atcerētos skolas laikus, noskaidrotu, kā kuram dzīvē klājas, kas jauns skolā.

Ieva Krūmiņa, ilggadēja Salacgrīvas vidusskolas vācu un krievu valodas skolotāja, Skujiņu ģimenes draugs.

- Ar Kristīni Skujiņu esmu pazīstama, kopš atnācu strādāt uz Salacgrīvas vidusskolu 1963. gadā. Esmu viņu iepazīnusi kā inteliģentu, erudītu cilvēku ar augstām morāles vērtībām, kuru interesē literatūra, māksla, viss jaunais. Viņa sekoja līdzī savu audzēkņu gaitām, priecājās par viņu veiksmēm, atrada spēka vārdus grūtākiem brīžiem. No viņas varēja smelties optimismu, dzīves gudrību. To viņa mācīja arī saviem dēliem un mazbērniem. Kristīnes kundze atjaunoja pazīšanos ar barona Reinharda fon Fegezaka atvasēm, iepazīnās ar mazmeitu Hellu Bossungu, pie kuras Vācijā ciemojās arī mazdēls Mārtiņš. Interesējās par vācbaltu literatūru, vāca materiālus. Vienmēr Skujiņu ģimenē raiti risinājās sarunas par dažādām tēmām.

Rasma Ozola-Uvarova, Salacgrīvas vidusskolas 1965. gada absolvente.

- 5. klasē mana klases audzinātāja bija Kristīne Skujiņa. Viņa mācīja vācu valodu. Vairāki mūsu klases skolēni sarakstījās ar bērniem no Vācijas. Vēstules rakstīja mums, protams, palīdzēja skolotāja. Tas bija ļoti interesanti. Arī vasarās gāju pie viņas uz mājām, lai rakstītu vēstules. Tā arī ļoti apguva vācu valodu.

Ansis Jirgensons, Salacgrīvas vidusskolas 1968. gada absolvents.

- 5. klasē mana klases audzinātāja bija Kristīne Skujiņa un mācīja mums vācu valodu. Atmiņā viņa palikusi kā labs pedagogs un laba audzinātāja. Viņa mācēja apvienot visas labās īpašības, kas ne-

ielā 14. Abi kļuviši par vecvecākiem četriem mazbērniem - Ilzei, Kristapam, Mārtiņam un Jānim. 2003. gada 18. maijā pēc vairāk nekā 50 gadu ilgas kopdzīves Aleksandrs 92 gadu vecumā pameta šo pasauli. Kristīnes kundzei tas nebija viegls laiks, bet viņa joprojām interesējas par literatūru, mākslu, politiku, kopj savu dārzu. Liels atbalsts ir dēli ar savām ģimenēm.

Katra skolotājas vārdadiena ir neliels audzēkņu salidojums, kad satiekas dažādu paaudžu absolventi. Īpaši ir pirmās audzināmās klases puīši - sirmi kungi. Daudzi no viņiem gan jau aizgājuši mūžībā, piemēram, Uldis Švēde. Bijušie skolēni un kolēģi sanākšanas reizēs parasti dalās atmiņās ar skolotāju, kurai vienmēr interesējis, kā katram klājas, kas jauns skolā. Par savu pedagogisko darbu skolotāja saņēmusi ne tikai audzēkņu cieņu un atzinību, bet arī daudzus tālaika valdības apbalvojumus, tai skaitā titulus *Teicamnieks tautas izglītības darbā* (1965.g.) un *Darba veterāns* (1975.g.), kā arī Izglītības un zinātnes ministrijas goda rakstu par labu darbu.

Inta Cirša (Salacgrīvas vidusskolas 1978. gada absolvente, angļu un vācu valodas skolotāja) atceras: - 2005. gada martā no skolotājas Skujiņas saņēmu apsveikuma kartīti dzimšanas dienā un vēstuli viņas nemainīgi kaligrāfiski skaistajā rokrakstā. *Lūk fragments no tās: „Dzīvoju te pie viena dēla, te pie otra. Kā Kukažiņa - no Tiltas kroga uz «Silmačiem» un otrādi. Ārā mani nelaiž slidenuma dēļ, un es arī nelaužos. Mājās mani nelaidīšot, kamēr dārzā dobēs asni dīgs un zem kājām vairs nebūs ledus. Dzīvoju pie viņiem kā atpūtas namā. Savā mūžā pie tik dikas dzīves neesmu radusi. Vienmēr viņiem saku, ka parastā prasība ir „Darbu un maizi!”, bet viņi rīkojas otrādi - maizi man dod, bet darbu ne. Ar prātu zinu, ka man tādā vecumā ir ļoti, ļoti, ļoti labi - tik daudz mīļuma ap mani. Esmu aizdzīvojusī līdz mūža vistālākajam sliekšnim. Paldies Dieviņam, ka vēl jūtu, vēl visu saprotu un uzveru, tikai šausmīgi daudz uz līdzenas vietas aizmirstu. Pati redzu, cik tas bezjēdzīgi un smieklīgi. Bet līdzēt tur nevar nekā, vainīgi mani ļoti daudzie gadi.”*

Ruta Valeniece

pieciešamas šajā profesijā. Uz Skujiņas stundām bija kauns nākt nesagatavotam, bez mājasdarbiem. Ar klasi gājām pārgājienos, braucām ekskursijā uz Koknesi un Pļaviņām, rīkojām klases vakarus. Tas bija skaists laiks!

Velga Krastiņa, 1975. gada absolvente, Pumpuru vidusskolas matemātikas skolotāja.

- Skolotāja Kristīne Skujiņa bija mana klases audzinātāja Salacgrīvas vidusskolā no 5. līdz 8. klasei un mācīja vācu valodu. Viņas dotās zināšanas ļāva man sekmīgi piedalīties vācu valodas olimpiādēs, turpināt apgūt vācu valodu vidusskolā un augstskolā. Skolotājas devumu tā īsti novērtēju gadsimtu mijā, kad izdevniecība *Zvaigzne ABC* man piedāvāja tulkot no vācu valodas rokasgrāmatas matemātikā. Kad pārtulkoju grāmatu par interjera veidošanu mazās telpās, devos pie skolotājas, lai pateiktos par viņas darbu. Viņa ļoti ieinteresēti iepazīnās ar tulkojumu un to atzinīgi novērtēja.

Vēlos pieminēt arī skolotājas audzināšanas darbu. Atmiņā ir kopīgie pārgājieni, īpaši gājieni gar jūru no Tūjas līdz Vitrupei. Tas deva impulsu turpināt iepazīt Latviju vēlāk ar saviem audzēkņiem. Otrs audzināšanas darba aspekts bija skolotājas cilvēcība un iejūtība. Laikā, kad pēc tēva nāves manā dzīvē bija sarežģījumi, skolotāja tos risināja nevis publiski, kā tas padomju laikā bija populāri, bet smalkjūtīgi, atrodot laiku sarunām divatā.

Patīkamā atmiņā ir jaukā viesības viņas vārdadienā, kurā skolotāja mazāk stāstīja par sevi, bet vairāk interesējās par mums - savu audzināmo - gaitām.

Inta Cirša, 1978. gada absolvente.

- Kristīne Skujiņa bija mana vācu valodas skolotāja no 5. līdz 8. klasei. Tieši viņa ielika pamatus valodas prasmei, viņas dēļ iemīlēju vācu valodu un aizgāju

2010. gada 21. janvārī intervijā ar skolotāju Rutu Valeniecei gaviļniece Kristīne Skujiņa (Putniņa) atcerējās savu dzīvi Lāņu muižā

R.V. - Kādas ir Jūsu atmiņas par baroniem Fegezakiem? Jūs bērībā taču dzīvojāt netālu no Lāņu muižas?

K.S. - Uz dzīvi Lāņos mūsu ģimene pārcēlās, kad man bija 5 gadi, brālim Eduardam jau 10. Pēc Latvijas neatkarības iegūšanas latvieši varēja iegūt īpašumā zemi, bet mūsu tēvs irēja zemi no barona Reinharda fon Fegezaka. Dzīvojām vecajā muižas ēkā, mūsu ģimenei bija vairākas govīs, vaislas bullis un divi zirgi. Lauku darbi tēvam padēvēs, tāpēc barons bija nedaudz skaudīgs uz Putniņu ģimeni. Katros Ziemassvētkos barons apkārtējo ļaužu bērnus aicināja uz eglīti muižā, bet mēs nekad ielūgumu nesāņēmām, kaut cītīgi mācījāmies dziesmas un dzejoļus vācu valodā. Muižā katru svētdienu baptistu mācītājs noturēja dievkalpojumus, kurus mēs apmeklējām. Bet kādreiz ļoti gribējās iekļūt lielajā 2. stāva zālē. Arī pirmā satapšanās ar baronu nebija visai patīkama, jo iekoda viņa lielais suns, bet barons tam nepievērsa nekādu uzmanību, līdz atsteidzās kalpotāji. Vecais barons Otto Karls esot bijis ļoti cienīts un godāts vietējo aprindās, bet viņu 1919. gadā nošāva lielinieki. Reinhardam bija trīs bērni - Ralfs, Olafs un Līzelotte. Pirms tam ģimene dzīvoja Svētciema muižā (Neu Salis), bet 1922. gadā tā tika nodedzināta (klīda baumas par ļaunprātīgu dedzināšanu). 20. gados bērni skolojās Rīgā un Lāņu muižā tikai ciemojās.

R.V. - Vai Fegezaku ģimeni piemeklēja visu vāciešu liktenis, kad pie varas Vācijā nāca Hitleris?

K.S. - Jā, Fegezaki pēc Vācijas valdības aicinājuma 1939. gadā repatriējās

uz Vāciju, bija spiesti pamest savu senču dzimteni. Muižu par simbolisku samaksu - 1 latu - izīrēja skolas vajadzībām. Skola tur pastāvēja līdz 90. gadu vidum.

R.V. - Tas nozīmē, ka Jūsu saskarsme ar Fegezakiem kopš tā laika beidzās?

K.S. - Nē, interesants ir fakts, ka mans brālis Eduards, rentnieka dēls, studēja Stokholmā Zviedrijā kopā ar barona atvasi Ralfu fon Fegezaku.

R.V. - Vai Jums ir kāda informācija par šīs ģimenes tālāko likteni?

K.S. - Jā, 1994. gadā Salacgrīvā mani uzmeklēja Ralfa fon Fegezaka meita Hella Bossunga. Viņa interesējās par dzimtas ēkām un senču kapu vietām. Tēvs Ralfs bija kritis 1944. gada martā - gadu pēc meitas dzimšanas. Kopš tā laika mums pastāv cieša draudzība. Mans mazdēls viņu ģimenē uzlaboja savas vācu valodas zināšanas, arī Bossungu ģimenes atvases ciemojas savu senču dzimtenē Latvijā. Mēs regulāri sarakstāmies. Viņi man sūta informāciju no vācu preses, kur tiek pieminēta Latvija. Es savukārt rakstu par viņu bijušo īpašumu tālāko likteni.

R.V. - Vai esat informēta par dzejnieku Zigfrīdu fon Fegezaku?

K.S. - Jā, Hellas otrās pakāpes brālēns Tomass pat lasa lekcijas par sava tēva tēvocī. Dižciltīgie jau uztur saikni arī attālākā radniecībā. Pēdējā vēstulē Hella Bossunga atsūtīja šī referāta kopiju. Esmu izlasījusi gandrīz visus viņa darbus, bet īpaši tuvs man ir *Die Baltische Tragödie*.

R.V. - Paldies par interviju, iespēju iepazīties ar Jūsu privāto saraksti un materiāliem par Fegezaku dzimtu, jo īpaši par Jūsu izpratni par literāta Zigfrīda fon Fegezaka daiļradi!

to studēt. Viņa bija ļoti prasīga, mierīga, ļoti iecietīga, neatceros, ka kādreiz būtu pacēlusī balsi. Ceturkšņa beigās vienmēr lūdzām, lai skolotāja palasa no brūnās stādus grāmatīņas vācu valodā. Tad viņa sēdēja pie skolotāju galda, skatījās vācu tekstā un lasīja mums latviski. Mani fascinēja, kā tā var zināt valodu un uzreiz tulkot. Pārsteidza arī tas, ka skolotāja prata arī angļu valodu - ja skolā atnāca kāds audzēknis no citas mācību iestādes, kur bija mācījies angļu valodu, viņu mācīja skolotāja Skujiņa. Tajā laikā nebija pieņemts runāt par kristīgām tradīcijām, piemēram, Ziemassvētkiem, Lieldienām, bet skolotāja pamanījās mums mazliet pavērt logu uz šo nezināmo pasauli.

Vienmēr eleganta, sieviete ar nemainīgu matu griezumam. Ļoti palicis prātā viņas tērps, atvadoties no skolas. Tad zālē notika sveikšana, kurā piedalījāmies arī mēs - skolēni. Skolotājai bija gari melni samta svārkī ar sudraba uzšuvumu. Tai tālajā 1974. gadā neko tādu nebiju redzējusi, ja nu vienīgi televīzijā.

Vēlāk, kad jau strādāju Salacgrīvā par skolotāju, apciemoju viņu Skolotāju dienā un vārdadienā, viņa vienmēr minēja krustvārdu mīklas gan latviešu, gan vācu valodā, dalījās pārdomās gan par dzīves gaitām, gan izlasītajām grāmatām. Kamēr vien jaudāja, apmeklēja koncertus, interesējās par visiem jaunumiem.

Edīte Boikova (Lutsare), 1975. gadā beidza 8. klasi.

- Viņa bija laba skolotāja, jo man pēc tam nebija grūti mācīties vācu valodu. Un arī pēc skolas, braucot ceļojumos, vienmēr esmu uzdrīkstējusies runāt vācu valodā.

Pēc raksta par jubilāri publicēšanas novada mājaslapā saņēmām 1958. gada absolventa **Feliksa Grunberga** komentāru: - Sīrsnīgi sveicu savu skolotāju Kristīni Skujiņu diženajā jubilejā! Salac-

grīvas vidusskolu absolvēju 1958. gadā. Tas ir diezgan sen, bet ir brīži, kas spilgti iespiedušies atmiņā. Varu teikt, ka man ļoti laimējies - esmu mācījies skolā, kur strādāja ļoti talantīgi skolotāji. Atmiņā palikuši daudzi skolotāji, īpaši Kristīne Skujiņa (mūsu klases audzinātāja 4. un 5. klasē). Manā laikā skolotājs jaunākajās klasēs mācīja dažādus priekšmetus. K. Skujiņa mums mācīja gan matemātiku, gan latviešu valodu, gan dabasmācību, gan ievadu vēsturē. Viņa mums vadīja arī praktiskus darbus skolas izmēģinājumu laucīņos, kur auga ne tikai zirņi un pupas, bet arī brieda kuplas žuburoto kviešu vārvas un daudzi citi eksotiski kultūraugi. Aleksandrs Skujiņš mācīja botāniku un vadīja dabaszinību pulciņu. Vēl šodien šķiet, ka dzirdu viņa balsi klasē, skaidrojot, ar ko atšķiras dzīva būtne no nedzīva priekšmeta: "*Katra dzīva būtne dzimst, barojas, vairojas un nomirst*". Matemātikas skolotāji Vilis Jēriņš un Kārlis Apse iemācīja matemātisko loģiku tik pamatīgi, ka vēl šodien tā noder, ne tikai pārrunājot ar mazdēliem skolas uzdevumus. Loģika palīdz izprast arī sarežģītos mūsdienu sabiedriski politiskos notikumus. Ķīmijas skolotājs Zīriņš vadīja interesantas ārpusstundu nodarbības ķīmijas pulciņā un nostiprināja manu ievirzi uz ķīmijas specialitāti. Ar Zentas Lazo iemācīto latviešu valodas gramatiku nākas nemitīgi saskarties ikdienas darbā. Spilgtā atmiņā ir vācu valodas skolotājs Helmutš Ragainis, fizikas skolotājs Edvīns Bukāns, ģeogrāfijas skolotājs Kūlis un, protams, zīmēšanas skolotājs Ādolfs Dārziņš. Viņi ne tikai mācīja katrs savu priekšmetu, bet klasē risināja saistošas sarunas par sadzīviskām tēmām... Tagad strādāju Latvijas Patentu valdē pie ķīmisko izgudrojumu ekspertīzes. Joprojām esmu lepns par saviem skolotājiem un saku viņiem sīrsnīgi paldies!

Salacgrīvas novada dome sēdē decembrī nolēma

❖ Uzņemties Alojās novada pašvaldības deleģētās funkcijas - būvniecības procesa tiesiskuma nodrošināšanas izpildi. Slēgt deleģēšanas līgumu ar Alojās novada domi par deleģētās būvniecības procesa tiesiskuma nodrošināšanas funkcijas Alojās novada pašvaldības administratīvajā teritorijā izpildi uz laiku no 2015. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 31. decembrim. Uzdot Salacgrīvas novada būvvaldei veikt būvniecības procesa tiesiskuma nodrošināšanas funkciju izpildi Alojās novada pašvaldības administratīvajā teritorijā.

❖ Saskaņot Salacgrīvas pilsētas tirgus pārvaldītāja SIA *PAKALPOJUMI* 2014. gada 1. decembrī izstrādātos Salacgrīvas pilsētas tirgus noteikumus un Salacgrīvas pilsētas gadatirgus tirdzniecības vietu izmantošanas cenrādi.

❖ Apstiprināt nolikumu *Par Salacgrīvas novada pašvaldības kapitālsabiedrību un publiski privāto kapitālsabiedrību, kurās Salacgrīvas novada pašvaldībai pieder kapitāla daļas, pārraudzību*.

❖ Apstiprināt I Ziemeļvidzemes mūzikas skolu pušaminstrumentu spēles audzēkņu konkursa nolikumu.

❖ Izveidot Salacgrīvas novada darījumu ar lauksaimniecības zemi izvērtēšanas komisiju. Iekļaut Salacgrīvas novada darījumu ar lauksaimniecības zemi izvērtēšanas komisijas sastāvā Nekustamā īpašuma nodaļas vadītāju Gunu Paegli (komisijas priekšsēdētāja), padomnieci juridiskajos jautājumos Ditu Lejneci, uzņēmējdarbības centra vadītāju Dzintru Eizenbergu, nodokļu speciālistu Valdu Neimani (komisijas sekretāre), teritorijas plānotāju Vinetu Krūzi.

❖ Apliecināt, ka Salacgrīvas un Ainažu pilsētas teritorijās pabeigts zemes reformas process. Apstiprināt pārskatu par zemes reformu reglamentējošajos normatīvajos aktos noteikto darbu izpildi Salacgrīvas un Ainažu pilsētā. Lūgt Valsts zemes dienestu sagatavot iesniegšanai Ministru kabinetā rīkojuma projektu par zemes reformas pabeigšanu Salacgrīvas un Ainažu pilsētā Salacgrīvas novadā.

❖ Iznomāt rūpnieciskās zvejas tiesības komerciālajai zvejai Rīgas līča piekrastes ūdeņos ar 2015. gada 1. janvāri uz laiku līdz 2023. gada 31. decembrim sabiedrībai ar ierobežotu atbildību *Sone-ris*.

❖ Piešķirt 3000 eiro finansējumu Endijas Rezgales-Straidomas mūzikas albuma izdošanai. Slēgt sadarbības līgumu par daļēju diska izdošanas finansēšanu un Endijas Rezgales-Straidomas koncertēšanu pašvaldības rīkotajos pasākumos ar SIA *Izklaides producentu grupa 7*.

❖ Salacgrīvas novada domes 2015. gadā zvejai Rīgas līča piekrastē piešķirtos rūpnieciskās zvejas tīklu limitus pašpatēriņa zvejai 5% no kopējā zivju tīkla skaita - 195, tas ir, 10 zivju tīklus pa 100 metriem sadalīt 19,50 m garos zivju tīklos izmantošanai pašpatēriņa zvejā. Iznomāt rūpnieciskās zvejas tiesības pašpatēriņa zvejai uz vienu gadu, iedalot zvejas rīku zivju tīklu līdz 50 m (piekrastes ūdeņos izmantošanai tikai pašpatēriņa zvejā). Pēc 31. maija neizņemtos zvejas rīku limitus piedāvāt citiem pretendentiem, ievērojot spēkā esošo normatīvo tiesību aktu nosacījumus.

Ar Salacgrīvas novada domes sēdes protokolu var iepazīties novada domē vai mājaslapas www.salacgriva.lv sadaļā *Dokumenti*.

Izrakstu sagatavoja Ilga Tiesnese

Salacgrīvas bibliotēkas klubiņam Noskaņa - 20

10. janvārī Salacgrīvas bibliotēkā notika 2015. gada literārā klubiņa *Noskaņa* pirmā nodarbība. Atkal tikāmies ar klubiņa dibinātāju un ilggadēju vadītāju Liju Blūmu. Viņa mūs iepazīstināja ar savu jauno dzejoļu krājumu *Ziemas smarža*.

Pēcpusdiena, atceroties kopīgi pavadītos brīžus, pagāja sirsnīgi un jautri. Novadniece Anita Emse klubiņa dalībniekus iepriecināja, nolasot savus jaunākos dzejoļus. Pakavējāmies arī pie Ziemassvētku noskaņām, vienojoties kopīgās dziesmās.

Vēlu visiem veselīgu, patīkamām noskaņām bagātu 2015. gadu! Aicinu pievienoties mums ikvienu, kas vēlas uzziņāt daudz jauna literatūrā un citās jomās!

Māra Apine,
Salacgrīvas bibliotēkas abonementa vadītāja

Ziemassvētku sagaidīšana Ainažu bibliotēkā

Klubiņa Vārds dalībnieces svin Ziemassvētkus kopā ar Katrīnu un Dāvi Borozdnieim

Gada nogalē lasītāju klubiņa *Vārds* dalībnieces tikās ar Salacgrīvas mūzikas skolas direktori Katrīnu Borozdīnu un viņas brāli Dāvi. Katrīna pastāstīja par sevi un savu ģimeni, par darbību Salacgrīvas mūzikas skolā. Viņa pati beigusi šo skolu, absolvējusi J. Vītola Latvijas Mūzikas akadēmiju un ieguvusi maģistra grādu. Vadījusi Salacgrīvas kori *Kaija*, bijusi muzikālā audzinātāja Svētciema bērnu dārzā *Snīpīši*. Katrīna nāk no kuplas, sešu bērnu, ģimenes, kurā tiek turētas godā latviskās tradīcijas un arī dziedāšana ir svarīga nodarbe. Strādājot par mūzikas pedagoģi Rīgas 6. vidusskolā, Katrīna nepameta doma par atgriešanos dzimtajā vietā. Sapnis piepildījās. Satikusi savu dzīvesbiedru rīdzinieku Didzi, un

abi nolēmuši atgriezties Lāņu *Skarās*. Katrīna ir atvērta un radoša personība, tāpēc saruna ritēja jaukās noskaņās. Kopā ar brāli Dāvi, kurš līdzī bija paņēmis ģitāru, tika dziedātas pazīstamas latviešu dziesmas, iesaistot dziedāšanā arī klausītājus.

Pasākuma noslēgumā gan viesiem, gan savām lasītājām bibliotēkās vēlēja priecīgus Ziemassvētkus un laimīgu jauno gadu, katram dāvinot simbolisku Ziemassvētku eglīti. Siltu pārsteiguma sajūtu izraisīja bibliotekāru sarūpētais svētku cienasts ar piparkūkām, pīrādziņiem un citiem kārumiem.

Sanita Kānīte,
Ainažu bibliotēkas vadītāja

7. februārī plkst. 15

SALACGRĪVAS BIBLIOTĒKĀ
tikšanās ar
SANDRU BIRZGALI,
kura stāstīs par saviem
darbiem no papīra.

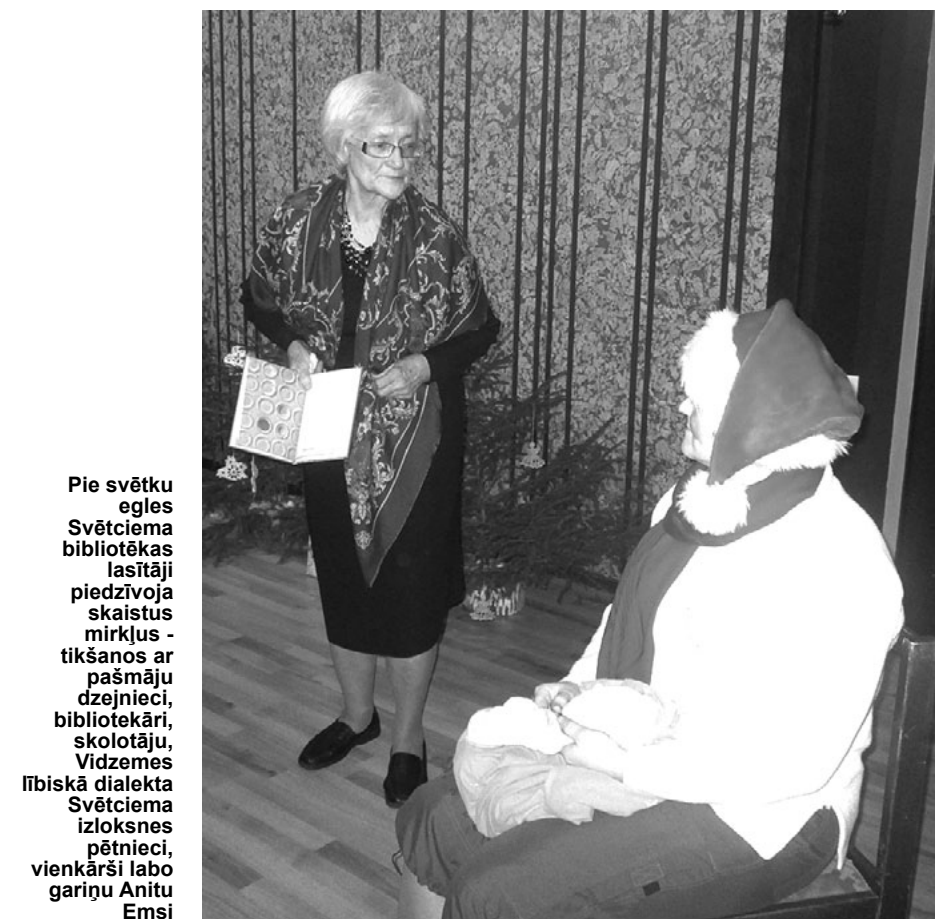
Svētciemā pie svētku egles pulcējas bibliotēkas lasītāji

Svētciema bibliotēkas lasītājiem Ziemassvētku gaidīšanas laikā jau par tradīciju kļuvis pulcēšanās pie svētku egles. Šoreiz, skaisti pušķota, tā mūs sagaidīja jaunajā Svētciema saietu zālē.

Muzikālu sveicienu bija sarūpējuši Salacgrīvas mūzikas skolas audzēkņi. Paldies jaunajiem mūziķiem: flautistei Līgai Maurītei, trombonistam Kristeram Briedim, vijolniecei Marei Malvīnei Istenajai, trompetistam Ernestam Rozenbergam, altistam Monvīdam Rozenbergam un svētciemiešiem - pianistam Reinim Maurītim un akordeonistam Aivim Klaučanam. Īpaši liels paldies skolotājam Tatjanai Lazdiņai un Katrīnai Borozdīnai, kā arī speciālistu skolotājiem.

Pēc tik emocionālas pusstundas mūzikā piedzīvojām tikpat skaistus mirkļus literatūrā, jo pie mums viesojās pašmāju dzejniece, bibliotekāre, skolotāja, Vidzemes lībiskā dialekta Svētciema izloksnes pētniece, vienkārši labais gariņš Anita Emse. Pirms četriem gadiem mazie lasītāji saņēma viņas skaisto dzejoļu grāmatiņu *Dzejoliši*, kas 2014. gadā atkārtoti izdota ar nosaukumu *Šņukurcūka*. Abu grāmatiņu ilustratore ir māksliniece Ilze Emse-Grīnberga. Savukārt jaunais dzejoļu krājums *Saknes* mūs ievēd tik pazīstamajā piejūriešu valodā un notikumos. Liekas, ka atkal redzam savu senču Ziemassvētku vakarēšanu, dzirdam jūras rūdīto zvejas vīru soļus un valodu, sajūtam *vecvīrbārdu* (mārsila) smaržu, atgriežamies bērniībā - savās saknēs. Krājuma viena nodaļa rakstīta Vidzemes lībiskā dialekta Svētciema izloksnē. Lielākā vērtība ir klāt pievienotais audio disks, kurā Anita šos dzejoļus pati ierunājusi. Klausījāmies viņas dzejoļus un īsas piezīmes *Mazs piezīms uz burtiņmal*, tā izstaigājot gadu no sniega līdz sniegam. Paldies A. Emsei par sirsnīgo tikšanos, lepojāmies, ka viņa ir mūsējā!

Tālāk sarunas raisījās pie svētku galda vai, kā A. Emse dzejā saka, - *Nu var kuo-*

Pie svētku egles Svētciema bibliotēkas lasītāji piedzīvoja skaistus mirkļus - tikšanās ar pašmāju dzejnieci, bibliotekāri, skolotāju, Vidzemes lībiskā dialekta Svētciema izloksnes pētnieci, vienkārši labo gariņu Anitu Emsi

pa - stāvs un sēds - izrunat viss prieks un bēds. Bibliotēkas vadītāja kopā ar lasītājiem atcerējās aizvadītā gada pasākumus un izstādes. Veiksmīga izvērtās sadarbība ar Dabas izglītības centru *Ziemeļvidzeme*, organizējot izstādi *Manas mītrās mājas*, kuru apmeklēja gandrīz visas Salacgrīvas vidusskolas sākumskolas klases un PII *Vilnītis* pirmsskolas grupiņas. Esam ieguvuši jaunus un labus kaimiņus - Svētciema attīstības biedrību. Darbojoties kopā, izdevās noorganizēt interesantu tikšanos ar iedvesmojošu personību, grāmatu *Ieel-*

po laimi un mīlestību un *Mana laimes dienasgrāmata* autori Inesi Prisjolkovu. Bibliotēka atbalstījusi biedrības rīkotos pasākumus Lieldienās, Lāčplēša dienā, Ziemassvētkos. Vasarā uzņēmām ciemiņus no Saldus un Kursīšu bibliotēkām. Decembrī bibliotēkā darboties sāka rokdarbnieces un bērnu teātrītis. Viss labi iesāktais jāturpina šogad. Gada nogalē bibliotēkā tika reģistrēti 231. lasītāji. Pēdējos 20 gados tas ir lielākais skaits. Mēs, bibliotēkas darbnieces, pateicāmies saviem atbalstītājiem, sadarbības partneriem, grāmatu dāvinātā-

jiem. Par grāmatām un žurnāliem paldies Aivaram Muceniekam, Ļubai Grigorjevai, Mārītei Freibergai, Ilonai Pudnikai, Alisei Tkačai, Vijai Maurītei, Baibai Vīksnai, Rotai Liepiņai, Nellijai Biseniecei, Dzintrai Eizenbergai un Intai Somai. Par izstādēm - Raimondam Mednim, Mārītei Purmalei, Andrim Zundem, Intai Somai, Rasmai Polmanei un Benitai Liepiņai. Paldies pasākumu viesiem Gunitai Bisniecei, Vinetai Iglei un Sarmītei Baumanai, tāpat prasmīgajām rokdarbu pulciņa vadītājām Benitai Savčukai un Aelitai Naglei. Paldies sadarbības partneriem - Salacgrīvas novada mūzikas skolai, Dabas izglītības centram *Ziemeļvidzeme* un PII *Vilnītis*.

Bibliotēka priecējas par jaunām grāmatām, veiksmīgiem pasākumiem, bet vislielākais prieks ir par lasītājiem. Ar sirsnīgiem aplausiem un svētku dāvanīņām sveicām čaklākos lasītājus. Pieaugušo grupā visvairāk grāmatu izlasījuši brīdādziete Millija Bērziņa no Viļķenes pagasta, bet jaunās paaudzes čaklākais lasītājs 2014. gadā bija Salacgrīvas vidusskolas 2.b klases skolnieks Mārcis Tomsons no Lāņiem.

Svētku rimto mierīgumu pārtrauca jautrais Rūķis (Vija Maurīte), kas lika visiem sarosīties uz priekšnesumiem, lustīgu pajandalēšanos un lielā svētku kļiņģera ēšanu. Kopīgi minējām mīklas, dziedājām un priecājāmies, ka varam svētkus svinēt tik skaistās telpās ar vēl skaistāku egli, ko rotāja rokdarbnieču darinātās sniegpārslas un eņģeliši. Paldies egles gādātājam Pēterim Priekulim, paldies par telpām Svētciema attīstības biedrībai un Salacgrīvas novada domei par kalendāriem un finansiālo atbalstu. Lai visiem mums veiksmīgs šis gads!

Kamēr zeme zem kājām - turies, cilvēk!
Kamēr debesis virs galvas -
Dziedi, cilvēk!
(A. Emse)

Līga Borozdina,
Svētciema bibliotēkas vadītāja

Sarīkojumi Salacgrīvas vidusskolā

2014. gada nogalē Ziemassvētku sarīkojumi bija īpaši, jo tos veltījām latviskajām tradīcijām. Paldies folkloras kopas *Zēģelīte* vadītājai Zentai Mennikai par scenāriju tapšanu, dziesmu un rotaļu mācīšanu, kā arī piedalīšanos visos pasākumos trīs vecuma grupās kopā ar *Zēģelītes* dalībniekiem! (Pirms gatavošanās ar šo ideju dalījās ar Skolēnu padomi, jo parasti skolēni paši lemj par svētku scenāriju, un mani iepriecināja skolēnu atbalsts šai idejai.)

Katrai klasei bija savs pienākums, skolēni kopā klāja arī svētku galdu, kur uz linu galdauta bija svečturis ar svečēm, māla krūze ar avota ūdeni (par to paldies Elīzai Elizabetei no 3.b klases), maize, sāls, zirņi, pupas, pīrādziņi, āboli, piparkūkas un citi labumi (jāpiebilst, ka pēc uzveduma dalībnieki kopīgi notiesāja cienu). Skolēni stāstīja par Ziemassvētku būtību, ticējumiem, svētku ēdieniem, uzdeva mīklas, rādīja dažādus zīlēšanas paņēmienus, gāja rotaļās, dejoja, dziedāja. Izskanēja citāti no E. Virzas *Straumēniem*. Katras klases pārstāvji simboliski sadedzināja klases neveiksmes un ne tik labos darbus (semestra beigās lielais blukšis tika sadedzināts, lai viss sliktais paliek vecajā gadā). Sākumskolas uzvedumu jauki papildināja Ināras Ādmīdiņas vadītais ksilofonistu ansamblis un sākumskolas koris ar vairākiem priekšnesumiem, kā

Zēģelīte ieskandina Ziemassvētkus Salacgrīvas vidusskolā

arī Anitas Gīzes dejotāji, kuriem uz vienu deju pievienojās maskas no katras klases. Vislielākais paldies folkloras kopas bērniem, kuri gan spēlēja, gan dziedāja, gan gāja rotaļās un ļāva visiem iejusties senatnīgajā senču gaisotnē. Sākumskolas skolēni bija ļoti gatavojušies - zināja tekstus no galvas, bija attiecīgi ģērbusies (paldies klašu audzinātājiem!), skolēni rotāja eglīti ar pašdarinātām mantiņām. Sākumskolas pasākumu noslēdza kopīgi dziedāta dziesma mūzikas skolotājas Ināras Ādmīdiņas

vadībā. Acis priecēja arī skolas egle, kuru pirmo reizi rotāja pašu tamborētas pārsliņas.

19. decembra rītā tradicionāli tikāmies Lielsalacas ev. lut. baznīcā uz svētbrīdi kopā ar mācītāju A. Vilemsonu un ērģelnieci I. Melnalksni. Šogad mūs ar Ziemassvētku dziesmām iepriecināja arī skolas koris K. Borozdinas vadībā, kopīgi dziedātās dziesmas izskanēja ierasti sirsniņi. Tam sekoja liecību izdošana un pateicības pie svētku egles. Paldies A. Zvejnieci un

popgrupai *Sapņi ar spārniem* par muzikālajiem apsveikumiem, kas radīja īstu svētku atmosfēru.

Jau rakstīts par L. Valaņinas un B. Runces klašu labdarības apciemojumiem *Brīzē* un *Rozēnos*. Pēdējā mācību dienā šim sarakstam pievienojās 9. - 12. klašu skolēnu padomes jaunieši, kuri jau trešo gadu ciemojās pansionātā *Sprīdīši* ar pašceptām piparkūkām un nelielu koncertu.

Inta Cirša

Ziemassvētki Liepupes vidusskolā

Sniega dzirnas šogad nesamala sniegu pirms svētkiem un Ziemassvētku sajūtu nācās radīt sev pašiem.

Pirmsskolas skolotāja Marika Skuja sadarbībā ar mākslinieci Dignu Čuikovu skolas 1. stāva foajē izvietoja pašu veidotos Adventes vainagus un dekorus. Viņas arī rosināja šogad rotājumus veidot nevis no papīra, bet no jebkādiem dabas materiāliem. Skolēni gan mājās kopā ar vecākiem, gan skolā - audzināšanas stundu laikā kopā ar klašu audzinātājiem - darināja rotājumus no siena, salmiem, skaidām, egļu un priežu čiekuriem, sausajiem ziediem, tika izmantoti pat krāsaini dzijas kamoli un smaržīgu piparkūku virtenes. 5. decembrī, vecāku dienā, darbojās radošās darbnīcas skolotājas Baibas Mantiņas un skolotājas Sandras Verginas kabinetos, kur visi, kas vien vēlējas, varēja mācīties izgatavot rotājumus un apsveikumu kartītes izšūšanas tehnikā. Kartītes vēlāk aizceļoja pie skolas bijušajiem pedagogiem - nu jau pensionāriem.

12. decembra pēcpusdienā 9. klases skolēni devās apciemot pirmklasniekus, apvaicājās, kā klājies skolā, un cienāja ar piparkūkām, pēc tam aicināja sākumskolas saimi - 1. - 4. klašu skolēnus un viņu audzinātājas - uz skolas egles iedegšanu 1. stāva iekšējā pagalmā. Pirms egles iedegšanas skolotājas Solveigas Bokas vadībā bērni nodziedāja jauku dziesmiņu, pēc tam visi kopā gāja rotaļā *Adiet, bērni, ko adiet(i)*, kur kopā ar simboliskajiem tēliem - vilku un kazu - izspēlēja mūžseno gaismas un tumsas maiņu saulgriežos. Skolas direktore Arta Rubeze visiem novēlēja sirdī nest ticību Ziemassvētku brīnumam un, gaidot svētkus, ikdienā darīt labus darbus un domāt labas domas.

Nedēļas garumā visi, kuri vēlējas, varēja fotografēties fotostūrītī, ko iekārtoja skolas domnieki. 8. klase bija uzņēmusies atbildību par Ziemassvētku pastu, savukārt 9. klases audzēkņi rotāja eglī akti zālē.

18. decembra pievakarē 5. - 11. klašu skolēni kopā ar skolotājiem, vecākiem un ciemiņiem pulcējās uz Ziemassvētku sarīkojumu. Sākumā klātesošie noklausījās 9. klases dzejas montāžu, kurā paustā doma bija ļoti aizkustinoša - Ziemassvētki ir ģimenes svētki, kad satiekamies ar

Pie svētku egles zelta liecības saņēmēja Elva Paula Ozola (vidū) un sudraba liecību īpašnieces Paula Gūtmane (no labās) un Elīna Ozola (no kreisās)

sev tuviem cilvēkiem, kad izjūtam māju un dzimtās zemes vērtību, kad sajūtam Dieva sargājošo klātbūtni. Tad sekoja skolas teātra izrāde - Ingeborgas Krustkalnes lugas *Ziemassvētku dāvana* iestudējums - par zēnu, kas pēc piedzīvojumiem šušļu (zaglīgi, melīgi un nekārtīgi radījumi) migā un rūķīšu mājās saprata, ka vislielākā vērtība cilvēkam ir viņa ģimene un draugi. Pēc izrādes noskatīšanās vakara vadītāja Inese Broka teica: - *Mēs visi gaidām Ziemassvētkos dāvanas un tikai pēc tam saprotam, ka dāvanas esam mēs paši viens otram - mūsu sirds atvērība, vēlēšanās palīdzēt, dāsnums, labestība un mīlestība.*

Pasākuma turpmākajā gaitā 5. - 8. klašu meitenes dziedāja L. Saulietes dziesmu *Klusā naktis*, 5. klases skolnieks Rūdis Otomārs Gaigals spēlēja V. Hodoša

skaņdarbu *Vakara pasaka*, 6. klase apliecināja labas angļu valodas prasmes, dziedot dziesmu *Last Christmas*, bet 7. klases kolektīvs savā atraktīvajā priekšnesumā apliecināja, ka draugi var padarīt interesantu jebkuru nodarbi - arī ne sevišķi interesantu kora mēģinājumu.

Vai jūs zināt, ko nozīmē vārds *budī?* Tas nozīmē mudināt, skubināt ļaudis nepadoties tumsas un ļaunuma ietekmei, veicināt patiesību un izskaust nepatiesību, vairot prieku un nest sētā auglību un svētību. No šī vārda atvasināts vārds *budēji*, par kuru rituālo nozīmi vēstīja 5. klases uzstāšanās. Ziemassvētkos senie latvieši vienmēr zīlēja nākotni, tālab šāda iespēja tika piedāvāta klašu audzinātājiem, un atkarībā no tā, ko viņi izvilka no maisiņa, tika prognozēta nākamā gada laime: ķīpoks - stipra veselība,

atslēga - automašīnas iegāde, piparkūku sirds - liela mīlestība, mandarīns - ceļojums uz kādu eksotisku zemi, maizes šķēle - pārticība, nauda - mantojums. Senā tradīcija par bluķa vilkšanu Ziemassvētku vakarā ieguva jaunu interpretāciju - skolas direktore tika aicināta īsu brīdi pasēdēt uz bluķa un padomāt par nebūšanām un visu slikto, kas gada laikā skolā noticis, visu slikto enerģiju atstājot bluķī. Tas vēlāk tiks sadedzināts, lai kopā ar to sadegtu visa gada ļaunums un bēdas.

Koncerta nobeigumā uzstājās 8. klase ar dzejas montāžu un 11. klases kvartets - Rihards (bungas), Mārcis un Uģis (ģitāras), un Amanda (vokāls) - viņi atļāva klausītājiem dziesmas *Shake up the Christmas* un *Eglīte*.

Sarīkojuma noslēgumā skolas direktore Arta Rubeze pateicās visiem par darbu 1. mācību semestrī un pasniedza skolas pateicības tiem skolēniem, kuru vidējais vērtējums liecībās bija 7,5 balles un augstāks. Īpašs brīdis bija *zelta liecības* (Elva Paula Martinsone - liecībā tikai 9 un 10 balles) un *sudraba liecību* (Paula Gūtmane, Elīna Ozola un Dāvis Ozols - liecībā tikai 8 - 10 balles) pasniegšana. Tāds notikums skolas vēsturē bija pirmo reizi. Vēl direktore aicināja palīgā rūkus, kas palīdzēja nogādāt klašu kolektīviem sarūpētās augļu pakas.

Pēc tam visi devās svētku vakariņās, tad sekoja liecību dalīšana klasēs un jautra diskotēka, kurā tika izdejas visas sakrājušās emocijas. Paldies par diskotēkas vadīšanu 11. klases skolēniem Rihardam Keišam un Uģim Ozolam!

Paldies skolas saimniekiem, kuri palīdzēja sagādāt svētku egles, skolas saimniecēm par garšīgajām svētku vakariņām, skolas tehnikajām personālam par kārtīgajām un tīrajām telpām, vecākiem - par atbalstu!

Vēlējums jaunajā gadā visai skolas saimei: - Viss, ko jūs dzīvē sasniedzat, un viss, ko jums neizdodas sasniegt, ir tiešs jūsu domu rezultāts. Ko sēsi, to plūsi - dzīvot katru dienu tā. Lai domas, ko sējam, ir gaišas un mīlestības pilnas, tad tādi būs arī augļi! Lai mums visiem kopā izdodas!

Inese Broka,

Liepupes vidusskolas skolotāja

Limbažu fonds izsludina projektu konkursu jauniešiem sporta laukumu ierīkošanai

Nodibinājums *Limbažu fonds* izsludinājis projektu konkursu *Paši veidojam sevi un vidi sev apkārt*, kurā jauniešiem ir iespēja ierīkot jaunus vai labiekārtot esošus sporta laukumus ar vingrošanas vai citu fiziskās attīstības inventāru. Konkursa mērķis ir veicināt mērķtiecīgas, sportiskas un veselīgas jaunatnes veidošanos. - *Fiziskām aktivitātēm ir nenovērtējama nozīme, īpaši bērnu, jauniešu attīstībā un veselības nostiprināšanā. Mūsu vēlme ir mudināt jauno paaudzi sēdēšanu pie datora, televizora vai mobilā tālruņa mainīt pret sportošanu. Svarīgi, ka sporta laukumu iekārtošanā dalībniekiem būs jāiegulda savs laiks, darbs un enerģija. Tas jauniešiem radīs izpratni, ka pašu spēkiem radītais ir daudz vērtīgāks un saudzējams, - par pro-*

jektu konkursa ieceri stāsta *Limbažu fonda* valdes priekšsēdētāja Spīdola Lielmane.

Konkursā aicinātas piedalīties neformālas iedzīvotāju grupas, īpaši jaunieši, kuru dzīvesvieta ir deklarēta Alojās, Krimuldās, Limbažu vai Salacgrīvas novadā un kurās vismaz viens grupas dalībnieks ir pilngadīgs.

Konkursa kopējais pieejamais finansējums ir 1200 eiro, un viena projekta īstenošanai var saņemt līdz 300 eiro. Par šo summu var iegādāties sporta laukuma ierīkošanai vai uzlabošanai nepieciešamos materiālus (kokmateriālus, metāla stieņus u.c.), sporta inventāru (tīklus, bumbas u.tml.), segt degvielas iegādes izdevumus (līdz 10% no pieprasītā finansējuma), iegādāties vai nomāt inventāru un darbarīkus,

kas nepieciešami sporta laukuma izveides vai konstrukciju uzstādīšanas darbu veikšanai (līdz 30% no pieprasītā finansējuma) un apmaksāt ārpakalpojumus specifisku darbu veikšanai, piemēram, metināšanai (līdz 30% no pieprasītā finansējuma).

Projekta atbalsta gadījumā *Limbažu fonds* pēc līguma noslēgšanas idejas īstenošanai ieskaitīs finansējumu 100% apmērā projekta koordinators norādītajā bankas kontā.

Lai iegūtu līdzekļus projektu konkursam un labāko ideju atbalstam, fonds pērn rīkoja labdarības akciju, kurā bija iespēja iegādāties 4 novadu 6 mākslas skolu audzēkņu un pedagogu radītos darbus. Finansējums saņemts arī no ziedotājiem.

Projektu pieteikumu iesniegšanas ter-

miņš ir 19. februāra plkst. 16, nosūtīt pieteikumu uz e-pastu spidola.lielmane@gmail.com. Konkursa nolikums un projekta pieteikuma veidlapa - mājaslapas www.limbazufonds.lv sadaļā *Projektu konkurss*. Rezultātus projektu iesniedzējiem pa pieteikumā norādīto e-pastu vai tālruni paziņos līdz 10. martam. Projektu īstenošanas termiņš - 31. jūlijs.

Konsultācijas un papildinformācija par projektu konkursu pa iepriekš norādīto e-pastu vai tālruni 29466955.

Jaunieši, esiet aktīvi un parūpējieties par sportiskas vides radīšanu savā dzīvesvietā!

Līva TAURĪNA,
nodibinājuma «*Limbažu fonds*»
sabiedrisko attiecību speciāliste

SALACGRĪVAS
MŪZEJS

Ziema mūsu pusē

Otrā pasaules kara laikā 1941./1942. gada ziemā uz Salacas ledus nolaidusies vācu lidmašīna. Uzmanīgi ieskatoties, uz spārna redzams kāškrusts

Trīs braši jūrnieki. Ansis Kalnbērzs fotografējoties galvā *uzsitis* jūrnieka formas cepuri, bet Aleksandrs Virza (no kreisās) un Jānis Krūmiņš (no labās) demonstrē jaunāko modes tendenci - trušādas *pižiku*. Kurš gan neatceros šo reizē moderno un silto vīriešu galvassegu! Fotografijas labajā stūrī redzams logo *Salacgrīva*. Tas pieder fotodarbnīcai, kas darbojas sadzīves pakalpojumu ēkā, kurā fotogrāfa Oskars Danka - daudzu fotogrāfiju (arī šīs) autors

1929. gada februārī vidusskolas skolotāji nofotografējušies uz ledus sanesumiem Salacgrīvas jūrmalā. Draudzīgajā kompānijā redzami divi kungi ir jaunais skolas direktors Artūrs Eglīte (no kreisās) un skolotājs Verners Eidemanis (vidū). Par dāmām vēsture klusē

Pastniece Velta Ēke ar pasta somu uz pleca Rīgas ielā pie vecās pasta mājas stūra. Tālumā skats uz pārupi jeb Salacas labo krastu. 1960. gadi

Skats uz pilskalnu un baznīcu no Baznīcas ielas. 1930. gadi. Pastkartes otrajā pusē spiedogs *Foto Ernests Vilnis*. E. Vilnis ir daudzu Salacgrīvas fotogrāfiju autors

Zolitūdes traģēdijā cietušie netiek aizmirsti

Lai arī 2014. gada 31. decembrī ir noslēdzies valsts finansētais un Sociālās integrācijas valsts aģentūras (SIVA) piedāvātais sociālās rehabilitācijas pakalpojums speciāli Zolitūdes traģēdijā cietušajām mērķgrupām, tas nenozīmē, ka šie cilvēki ir zaudējuši iespēju saņemt palīdzību par valsts budžeta līdzekļiem.

Ja Zolitūdes traģēdijas rezultātā iegūta saslimšana (trauma), kas izraisījusi funkcionālus traucējumus, arī pēc 2014. gada 31. decembra ir iespējams saņemt sociālās rehabilitācijas pakalpojumus SIVA prioritārā vai steidzamības kārtā un/vai rindas kārtībā kā persona ar funkcionāliem traucējumiem.

Lai saņemtu sociālās rehabilitācijas pakalpojumus, cilvēkam jāvērsas pie sava ģimenes vai ārstējošā ārsta, un ārstam jāsniedz atzinums par sociālās rehabilitācijas pakalpojumu nepieciešamību:

1. pakalpojumu saņemšanai prioritārā kārtā, ja saslimšanas dēļ iegūta prognozējamā invaliditāte un Veselības un darbības ekspertīzes ārstu valsts komisijas (VDEĀVK) apstiprinātajā personas individuālajā rehabilitācijas plānā noteikta sociālās rehabilitācijas pakalpojumu nepieciešamība;

2. pakalpojumu saņemšanai steidzamī-

bas kārtā 6 (sešu) mēnešu laikā pēc medicīniskās rehabilitācijas saņemšanas;

3. pakalpojumu saņemšanai rindas kārtībā.

Saņemtais atzinums ar tam pievienotu izrakstu par medicīniskās rehabilitācijas saņemšanu jāiesniedz pašvaldības (kurā deklarēta jūsu dzīvesvieta) Sociālajā dienestā.

N.B. Ja persona turpina saņemt medicīnisko rehabilitāciju ārstniecības iestādē, dokumentus sociālās rehabilitācijas pakalpojumu saņemšanai steidzamības kārtā iespējams noformēt arī ārstniecības iestādē, kurā persona saņem medicīnisko rehabilitāciju. Šādā gadījumā atzinumu par sociālās rehabilitācijas pakalpojumu nepieciešamību sniedz personas ārstējošais ārsts, dokumenti, kurus iepriekšminētajā gadījumā gatavo pašvaldības sociālajā dienestā, tiek sagatavoti ārstniecības iestādē un iesniegti SIVA bez pašvaldības sociālā dienesta starpniecības.

Plašāka informācija par pakalpojumu saņemšanas iespējām un kārtību - www.siva.gov.lv/socialas-rehabilitācijas-pakalpojumi-personam-ar-funkcionāliem-traucējumiem.html vai zvanot uz 67771037 (Sociālo pakalpojumu uzskaites nodaļa).

Būs konkurss pūšaminstrumentu spēlē

Salacgrīvas novada mūzikas skola (MS) ar novada domes atbalstu rīkos I Ziemeļvidzemes mūzikas skolu pūšaminstrumentu spēles audzēkņu konkursu. Tas notiks 5. martā, un tam vēl var pieteikties.

- *Tā kā mūsu tuvākajā apkaimē šāda konkursa, kas vērstas uz mazpilsētu un lauku mūzikas skolām, nav, ar pašu pūšēju iniciatīvu nolēmām, ka tāds jāsarīko. Cik daudz būs dalībnieku, šobrīd grūti spriest, jo konkurss tikko izsludināts, taču ceram*

uz apkārtējo profesionālās ievirzes mācību iestāžu ieinteresētību. Ja viss izdosies, skatīsimies - varbūt nākotnē varēsim konkursa teritoriju paplašināt, - teic Salacgrīvas novada MS direktore Katrīna Borozdina. Viņa stāsta, ka līdz šim, piemēram, salacgrīvieši uz līdzīgu konkursu mērojuši ceļu uz Ozolniekiem Jelgavas pusē.

Ilva Birzkope, laikraksts «Auseklis»

LMAC
LATVIJAS MEDNIEKU
APMĀCĪBU CENTRS

**Latvijas Mednieku apmācības centrs
februārī, martā komplektē grupu
mednieka un medību vadītāja
apliecības iegūšanai Salacgrīvā.**

Kvalitatīvi, profesionāli. Pieteikties pa tālr. 29282027 vai www.lmac.lv

Lita Pakalna-Ozola

Ārsti flebologi brauc uz SALACGRĪVU

„**Dr. Mauriņa Vēnu Centra speciālisti izbraukumus** uzsāka, jo pēc veiktās aptaujas rezultātiem secinājām, ka gandrīz 2/3 Latvijas iedzīvotāju nav informēti par risku saslimt ar vēnu varikozi. Īpaši satraucoša ir situācija Latvijas reģionos, kur iedzīvotājiem daudzviet nav pieejama pat kvalitatīva ārsta konsultācija, nerunājot par mūsdienīgu operāciju iespēju un kāju vēnu veselības profilakses materiāliem. Pievērsoties Latvijas reģioniem, iedzīvotāju interese ir liela. **Vidēji dienā uz konsultāciju ierodas 20 cilvēki.** Var just, ka līdz šim pacienti klusējuši par savu sāpi un bieži vien nav devušies pie ārsta tieši lielā attāluma dēļ,” stāsta dr. med. Uldis Mauriņš.

„**Kāju virspusējo vēnu varikoze ir viena no biežākajām slimībām,** kas ir katrai ceturtajai sievietei un katram piektajam vīrietim. Vienam procentam pieaugušo dzīves laikā attīstās smaga venoza mazspēja ar grūti dzīstošām kāju čūlām. Tā ir viena no slimībām, kuras attīstību visbiežāk veicina mazkustīgs dzīvesveids”, norāda U. Mauriņš. Tātad

vēnu varikoze ir kāju vēnu mazspēja ar tādu simptomu kopumu, kas ietver tūsku, sāpes, niezi, paplašinātas un izspiedušās vēnas, neatgriezeniskas kājas ādas pārmaiņas, čūlas.

„Nereti ir uzskats, ka kāju vēnu slimības nav ārstējamas. Un, ja jau nav ārstējamas, tad nav vērts tērēt laiku. Labāk ciest un nedarīt neko. Taču šīs slimības ir ārstējamas! Un **laikus diagnosticētai** slimībai nereti pietiek ar pareizi veiktiem profilakses pasākumiem, kas ilgtermiņā varētu palēnināt vai pilnībā apturēt slimības tālāko attīstību”, atzīst dr. Rets Vīgants.

Kā pārliecināties, vai vēnas ir veselīgas? Dr. Rets Vīgants iesaka: „Veiciet kāju vēnu sonogrāfiju! Duplekssonogrāfija ir visprogresīvākā venozo saslimšanu diagnostika. Šādi iespējams atklāt slimību agrīnā stadijā un laikus sākt ārstēšanu. Izmeklēšana aizņem 10 - 15 minūtes. Tā ir nesāpīga un nekaitīga. Jums precīzi tiks izmeklētas **gan virspusējās, gan dziļās vēnas**”.

Gaidīsim jūs uz konsultācijām Salacgrīvā! Mums uzticas!

Salacgrīvas novada dome izsludina metu konkursu Jahtu ostas laukuma labiekārtošanai

Ar konkursa nolikumu var iepazīties mājaslapā www.salacgriva.lv un bez maksas to saņemt Salacgrīvas novada domes 110. kabinetā Smilšu ielā 9, Salacgrīvā, Salacgrīvas nov., darbdienās no plkst. 8.30 līdz plkst. 16.30 (pusdienu pārtraukums no plkst. 13 līdz 14), sākot ar metu konkursa izsludināšanas datumu. Kontaktpersona - Salacgrīvas novada būvvaldes vadītāja Ineta Cīrule, tel. 64071996.

Metu iesniegšanas termiņš - līdz 16. marta plkst. 14.30.

Konkursa mērķis ir atlasīt vispiemērotāko risinājumu Salacgrīvas pilsētas Jahtu ostas laukuma infrastruktūras attīstībai, nodrošinot estētisku un sakoptu vidi pilsētas iedzīvotājiem un viesiem, radot pieejamību tuvumā esošajiem sabiedriskajiem objektiem, kā arī nodrošinot drošu satiksmes organizāciju.

Konkursa objekts ir Salacgrīvas pilsētas Jahtu ostas laukums, kā arī tam apkārt pieguļošās teritorijas un saistītās sabiedriskās ēkas, un Salacas upes krastmalas promenādes teritorija.

Konkursa uzdevums ir izstrādāt vienotu arhitektoniski telpisko risinājumu un labiekārtojuma vīziju Jahtu ostas laukumam, tam pieguļošajai teritorijai un ēkām.

Salacgrīvas novada dome atgādina par īpašumu un īpašumam pieguļošo publiskā lietošanā esošo teritoriju uzturēšanu un kopšanu ziemā. Novada domes 2010. gada 21. aprīļa saistošie noteikumi Nr. 10 paredz, ka namīpašumu, zemesgabalu un citu nekustamo īpašumu īpašniekiem, valdītājiem savos īpašumos jānodrošina:

„**4.6. gājēju ietvju** (izņemot sabiedriskā transporta pieturvietas) attīrīšana no sniega un ledus, parādoties apledojumam - smilšu vai šķembu izsiju kaisīšana katru dienu līdz plkst. 8.00, ja nepieciešams, sniega tīrīšana un smilšu vai šķembu izsiju kaisīšana visas dienas laikā;

4.7. daudzdzīvokļu māju pagalmu teritorijas (celiņi, brauktuves, atkritumu konteineru laukumi, autostāvvietas) attīrīšana no sniega un ledus, parādoties apledojumam - smilšu vai šķembu izsiju kaisīšana katru dienu līdz plkst. 8.00 un, ja nepieciešams, sniega tīrīšana un smilšu vai šķembu izsiju kaisīšana visas dienas laikā;

4.8. savāktā sniega no gājēju ietvēm un iebrauktuvēm neuzkrāšana kaudzēs, kas pārsniedz 1 m augstumu;

4.9. sniega un ledus notīrīšana no ēku jumtiem, balkoniem, lodžijām, lāsteku nolaušana, lai nepieļautu sniega un ledus krišanu no jumtiem, dzegām, balkoniem, lodžijām; situācijās, kad tiek apdraudēta gājēju drošība un iespējama transporta līdzekļu bojāšana - bīstamo vietu norobežošana, nekavējoties veicot pasākumus sniega, ledus, lāsteku novākšanai.”

Lūdzam informēt Salacgrīvas novada domi par šo noteikumu neievērošanu!

Februāris BIBLIOTĒKĀS

Februārī	Pasākums lasītāju klubiņa <i>Vārds</i> dalībniekiem <i>Cilvēka dzīves kvalitātes pamatvērtība - veselība.</i>	Ainažu bibliotēkā
Februārī	Tematisks pasākums bērnodārza <i>Randa</i> sagatavošanas grupas audzēkņiem <i>Meten's nāk, meten's nāk, Ko metenis atnesīs?</i>	
	Izstādes • <i>Dzimtenes mīlestība, viņas dabas un dzīves jaukumu rādīšana ir svarīga, lai to darītu mīlu, dārgu viņas iedzīvotājiem, lai tie to neatstāj un neiet dzimtenei un savai tautai pazušanā.</i> Rakstniekam Jēkabam Janševskim - 150 • <i>Svecītei ir sava liesmiņa, Tā ir svecītes dziesmiņa.</i> Februāris - sveču mēnesis	
2.II	Pasaules drošāka interneta diena	Liepupes bibliotēkā
3.II 14.00	Pasākums <i>Ko mums stāsta sveču dienas ticējumi?</i>	
10. - 20.II	Izstāde <i>Jēkabam Janševskim - 150</i>	
21.II	Starptautiskā dzimtās valodas diena	
27.II	<i>Bērnu žūrijas 2014</i> noslēgums	
Februārī	Literāri tematiskā izstāde <i>Dzejniecei, dramaturģei Mārai Zālītei - 63</i>	Tūjas bibliotēkā
17.II 18.00	Sirsniņas sarunas sveču gaismā ar tējas tasi un zīmuli rokā	
6.II	<i>Bērnu un Jauniešu žūrijas 2014</i> noslēgums	Svētciema bibliotēkā
20.II	Rīta stunda bērniem <i>Skani, mana valodiņa</i>	
Februārī	Bērnu zīmējumu izstāde <i>Mans gaismulēns Svečulēns</i>	
Februārī	Literatūras izstādes • <i>Lietuviešu rakstnieku grāmatas</i> , veltīta Lietuvas Republikas Neatkarības dienai (16.II) • <i>Igauņu rakstnieku grāmatas</i> , veltīta Igaunijas Republikas Neatkarības dienai (21.II) • <i>Kā gaisma Kursas lielceļos</i> - rakstniekam Jēkabam Janševskim - 150 (1865-1931)	
	Literatūras izstādes bērniem un skolēniem • <i>Lietuviešu rakstnieki bērniem</i> • <i>Igauņu rakstnieki bērniem</i> • <i>Bērnu žūrijas grāmatu desmitgade</i>	
2. - 13.II	Sveču izstāde	Korgēnes bibliotēkā
3.II 16.30	Pasākums skolēniem <i>Drošs internets?!</i>	
13.II 18.00	Tematiskā pēcpusdiena <i>Un atnāk mīlestība...</i>	
16. - 27.II	Tematiskā izstāde <i>Rakstniekam J. Janševskim - 150</i>	
20.II 16.00	Radošā pēcpusdiena <i>Sveču liešana</i>	
27.II 15.00	Krustvārdu mīklu minētāju pēcpusdiena	
7.II 15.00	<i>Noskaņa.</i> Tikšanās ar izstādes <i>Mani vaļasprieki</i> veidotāju - novadnieci Sandru Birzgali	Salacgrīvas bibliotēkā
Februārī	Grāmatu izstāde <i>J. Janševskim - 150</i>	
No 1.II	Izstāde <i>Dedzi gaiši, svecītes liesmiņa!</i> , veltīta Sveču dienai	
Februārī	Izstādes cikls <i>Latvija - ES prezidējošā valsts</i>	
Februārī	Tematisks pasākums bērnodārza pirmsskolas grupiņai <i>Visu gadu naudu krāju, Metenīti gaididama</i> par latviešu tradīcijām Metenī	

Mīļi sveicam janvāra jubilārus svētkos!

... tik, cik šodien darām, ir tas mērs.
Cik šodien darām, cik mēs neatliekam.
Nāks, nāks tā ritdiena un durvis vērs
Šai pašai laimei un šim priekam.
Tu esi, cik šai brīdī! Neatliec!
Ne tevi glābs, kas būs, ne, kas ir bijums.
Un nelielies ar sēklām - esi zieds!
Un zieds ir šodienai - tās piepildījums.
(I. Ziedonis)

Veselību, dzīvesprieku un izturību!

Labu vārdu, mīļu nieku
Dāvinām Tev mēs ar prieku!

**Ar 60 bučām apsveicam
mīļo Daigu!**

Jānis, Alla, Toņa, Vita, Dzidra, Ārija

Ainažu kultūras namā

- 24.I 19.00** Igaunijas draugu diena Ainažos - koncerts *Ielūdž draugi*. Uzstājas Treimaņu kultūras nama pašdarbības kolektīvi, pēc koncerta pašdarbnieku vakars kopā ar viesiem. Ieeja - brīva izrāde-šovs *Padomi precētiem pāriem*. Lomās - Aina Poiša, Zane Burnicka, Kārlis Anitens. Ieeja - 7 un 6 eiro (biļešu iepriekšpārdošana kultūras namā)
- 28.II 19.00** vidējās paaudzes deju kolektīvs *Randiņš* uzņem draugus Ainažos koncertā *Ar brālīti dieni gāju...* Ieeja - brīva

Liepupē

- 7.II 16.00** *Duntes Mežgravās* Liepupes amatiereteātra pirmizrāde - Egīls Šnore *Spēlējam Rūdolfu Blaumani*. Režisore Inese Broka. Scenogrāfija - Digna Čuikova. Lomās: Vēsma Keiša, Iveta Špūle, Žanis Andže, Endija Pavlovska, Gints Gailītis, Artūrs Sokolovskis, Rihards Keišs, Maiga Martinsone, Anita Bērza, Lija Jokste, Aiga Baumanē, Normunds Baumanis, Ingrīda Gailīte, Alvis Keišs, Arnis Skuja, Marika Skuja, Gita Priede. Ieeja 1 eiro, skolēniem, pensionāriem - 0,50 eiro
- 13.II 20.00** *Duntes Mežgravās* lielā Valentīndienas balle ar pašdarbnieku un biedrību sumināšanu. Viesojas grupa *Rollmans Band*. Vakaru vadīs Ainārs Bumbieris. Ieeja 3 eiro, pašdarbniekiem un biedrībām - brīva. Vietas pie galdiņiem rezervēt pa tālruni 64023932 vai tautas namā
- 18.II 19.00** Liepupes *Muižas klēī* spēlfilma *Modris*. Tas ir patiesos notikumos iedvesmots stāsts par pusaudzi, kura samilzušais konflikts ar māti noved līdz tiesu darbiem. Pēc tam Modris nolemj atrast tēvu, kuru nekad dzīvē nav satīcis. Galvenajās lomās Kristers Pikša, Rēzija Kalniņa. Režisors - J. Kursietis. Ieeja 1 eiro
- 21.II 16.00** pie Liepupes bibliotēkas Meteņi kopā ar tradīciju kopu *Skale*. Pasākums ģimenēm brīvā dabā ar dziesmām, rotaļām un tradicionālo Meteņu ēdienu gatavošanu

Salacgrīvā

- 6.II 17.00** cirka izrāde *Pasakainā planēta*. Programmā: dresēti dzīvnieki, ekvilibristi (Lietuva), gaisa akrobāti (Somija), vingrojumi ar riņķi, monocikls, klauni u.c. Izrādes garums - 2 stundas (popkorns, suvenīri un foto ar dzīvniekiem). Ieeja - 4 eiro
- 7.II** VI Starptautiskais Salacgrīvas Masku tradīciju festivāls
- 21.II 20.00** kultūras nama tautas mākslas un interešu kolektīvu atpūtas vakars
- 25.II 19.00** humora šovs *Vīrieši, vīrieši*. Piedalās: Mārtiņš Egliens vai Ainārs Ančevskis, Ivars Puga, Ivars Kļavinskis, Gunārs Placēns, Jānis Āmanis, Imants Strads, Sarmīte Prule. Biļešu iepriekšpārdošana kultūras namā, cenas - 6; 8; 10 un 12 eiro

13. februārī plkst. 20

LIEPUPES PAGASTA TAUTAS NAMĀ DUNTES «MEŽGRAVĀS» LIELĀ VALENTĪNDIENAS BALLE ar pašdarbnieku un biedrību sumināšanu.

**Viesojas:
dziedātājs un vakara vadītājs Ainārs Bumbieris,
grupa**

Rollmans band ir piecu atraktīvu mūziķu grupa, kuras repertuārā ir pasaules un pašmāju grupu un komponistu populārākās dziesmas no tādām slavenām grupām un izpildītājiem kā Zigmārs Liepiņš, Imants Kalniņš, Raimonds Pauls, Eriks Kleptons, *Queen*, *Tumsa*, *Remix*, *Credo*, *Autobuss debesis*, *Modo*, *Roxette*, *ABBA* u.c. Grupas priekšnesums ir interesants ar mūzikas, kā arī pārstāvēto populārās mūzikas stilu un žanru daudzveidību (samba, disko, blūzs, estrādes mūzika, roks, kantri, pops u.c.) Tās līderis ir Rihards Saule, pagājušā gada akustiskās mūzikas festivāla *Sudraba kaija Grand Prix* ieguvējs.

Ieeja 3 eiro. Liepupes pagasta pašdarbniekiem un biedrībām ieeja brīva. Vietas pie galdiņiem, lūdzu, rezervēt pa tālruni 64023932 vai tautas namā!

Valentīndienas Balle

14.02

Ar mūziku Jūs priecēs
**Kristīne Timermane
un Gatis Ivans**

Vakara ietvaros:

- Sagaidīšanas dzēriens un uzkodiņa
- Romantiska atmosfēra un dekorācijas
- Valentīndienas kokteiļi par īpašām cenām
- Valentīndienas ēdienkarte
- Romantiskais foto stūrītis ar profesionālu fotogrāfu
- Izmitināšana ar vēlo izbraukšanu tikai par 45 EUR (lidz 4 personām).
- Pusnakts izloze- balvā dāvanu karte : Nakšņošana „Kapteiņu namiņā” 2 personām

Nenokavējiet un rezervējiet galdiņu jau tagad!

14.02 plkst. 21:00
„Kapteiņu Ostā” tel. +371 64024930

Ieeja: 8.00 EUR

Salacgrīvas novada DZIMTSARAKSTU NODAĻAS pakalpojumi

- Dzimšanas fakta reģistrēšana
- Laulības reģistrēšana
- Miršanas fakta reģistrēšana
- Atkārtotu civilstāvokļa aktu reģistrāciju

- apliecināšanu dokumentu izsniegšana (apliecības, izziņas, izraksti)
- Paternitātes atzīšanas iesniegumu pieņemšana; dzimšanas reģistra ieraksta papildināšana, pamatojoties uz tiesas spriedumu par paternitāti
- Vārda, uzvārda un tautības ieraksta maiņas lietu kārtošana
- Civilstāvokļa reģistru ierakstu aktualizēšana (papildināšana vai labošana)
- Civilstāvokļa reģistru ierakstu anulēšana un atjaunošana

Pirms nākšanas uz nodaļu iesakām piezvanīt, lai varam informēt par līdzņemamajiem dokumentiem un vienoties par ērtāko pieņemšanas laiku.

Nodaļas vadītāja **Līga Zālīte** -
tāl. 64071979, e-pasts līga.zalīte@salacgriva.lv
Salacgrīvā, Smilšu ielā 9, 107. kab. (1. stāvā)
Pirmdienās: 8.00 - 13.00; 14.00 - 18.00
Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās: 8.00 - 13.00; 14.00 - 17.00
Piektdienās: 8.00 - 13.00; 14.00 - 16.00
Sestdienās laulību reģistrēšana pēc vienošanās.

Nodaļas vadītājas vietniece **Ginta Jēkabsons** -
tāl. 64023933, e-pasts ginta.jekabsons@salacgriva.lv
Liepupes pagasta pārvaldē, «Mežgravās»
Pirmdienās, trešdienās: 8.00 - 13.00
Piektdienās: 8.00 - 11.00
Sestdienās laulību reģistrēšana pēc vienošanās.

Redaktore **Ilga Tiesnese**.
Salacgrīvā, Smilšu ielā 9, LV-4033, tālr. 64071987, 26545574,
e-pasts: ilga.tiesnese@salacgriva.lv

Avīzes izdevējs - Salacgrīvas novada dome sadarbībā ar laikraksta *Auseklis* redakciju.
Izdevējdarbības atļauja Nr. 1449.
Saliets datortehnikā laikraksta *Auseklis* redakcijā, Limbažos, Jūras ielā 6.
Iespiests SIA *Latgales druka* Rēzeknē, Baznīcas ielā 28. Tirāža 3000 eks.